

ผลการวิจัย เรื่องการมีส่วนร่วมทางการเมืองด้วยการประท้วง

ในการศึกษา และ วิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยจำแนกการวิเคราะห์ออกเป็น 7 ตอนด้วยกันคือ

ตอนที่ 5.1 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นเพื่อตรวจสอบ ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม (socio-economic status) ตรวจสอบ ลักษณะการแจกแจงของข้อมูลแต่ละตัว

ตอนที่ 5.2 เป็นคุณลักษณะของตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการประท้วง 27 ตัวแปร

ตอนที่ 5.3 เปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม ผู้ที่ไม่เคยออกไปประท้วง ผู้ที่เคยออกไปประท้วงบ้าง และ ผู้ที่ออกไปประท้วงแบบปักหลัก

ตอนที่ 5.4 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการประท้วง

ตอนที่ 5.5 เป็นการวิเคราะห์เพื่อตอบปัญหาการวิจัย โดยจำแนกวิเคราะห์เพื่อ ตอบสมมติฐานการวิจัย ดังต่อไปนี้คือ

5.5.1. ตัวแปร อัตราความสำเร็จที่มีมาก่อน มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรตาม และมีอิทธิพลทางอ้อมผ่าน การจัดองค์การและการระดมก่อนหน้านี้ ความสามารถในการระแวงระวัง และมีอิทธิพลทางอ้อมผ่าน การจัดองค์การและการระดมก่อนหน้านี้ ความเห็นพ้องในเรื่องวิธีการ และมีอิทธิพลทางอ้อมผ่าน ขอบเขตขอบเขตความเดือดร้อนที่เกิดขึ้น ความเห็นพ้องในเรื่องวิธีการ

5.5.2. ตัวแปร การจัดองค์การและการระดมก่อนหน้านี้ มีอิทธิพลทางอ้อมผ่าน อัตราความสำเร็จที่มีมาก่อน และมีอิทธิพลทางอ้อมผ่าน ความเห็นพ้องในเรื่องวิธีการ และมีอิทธิพลทางอ้อมผ่านความสามารถในการระแวงระวัง

5.5.3. ตัวแปร ระดับความเหนียวแน่น มีอิทธิพลทางอ้อมผ่าน ประสิทธิภาพของการระดม

5.5.4. ตัวแปร ประสิทธิภาพของการระดม มีอิทธิพลทางอ้อมผ่าน ระดับความเหนียวแน่น

5.5.5. ตัวแปร ความเห็นพ้องในเรื่องวิธีการ มีอิทธิพลทางตรงต่อ ตัวแปรตาม และมีอิทธิพลทางอ้อมผ่าน ความสามารถในการระแวงระวัง และมีอิทธิพลทางอ้อมผ่าน ประสิทธิภาพของการระดม

5.5.6. ตัวแปร ประสิทธิภาพผลของแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะนั้น มีอิทธิพลทางตรงต่อ ตัวแปรตาม และมีอิทธิพลทางอ้อมผ่าน ประสิทธิภาพของการระดม ระดับความเห็น้อยล้ำ

5.5.7. ตัวแปร ความสามารถในการระแวงระวัง มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรตาม และมีอิทธิพลทางอ้อมผ่าน ประสิทธิภาพของการระดม ระดับความเห็น้อยล้ำ

5.5.8. ตัวแปร ความรู้ในเรื่องเทคนิคการประทุ้ง มีอิทธิพลทางอ้อมผ่าน ความสามารถในการระแวงระวัง และมีอิทธิพลทางอ้อมผ่าน ความสามารถในการระแวงระวัง ประสิทธิภาพของการระดม ระดับความเห็น้อยล้ำ

5.5.9. ตัวแปร ความสามารถในการคาดคะเน การตอบสนองของฝ่ายต่อต้านการประทุ้ง มีอิทธิพลทางอ้อมผ่าน ประสิทธิภาพของการระดม ระดับความเห็น้อยล้ำ

5.5.10. ตัวแปร ทรัพยากรที่ฝ่ายประทุ้งมีอยู่ในปัจจุบัน มีอิทธิพลทางอ้อมผ่าน ระดับความเห็น้อยล้ำ และมีอิทธิพลทางผ่าน ความสามารถในการเสนอแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะนั้น ประสิทธิภาพผลของแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะนั้น

5.5.11. ตัวแปร ปัจจัยด้านอุดมการณ์ มีอิทธิพลทางอ้อมผ่าน ความหลากหลายของกลุ่มสมาชิก ความสามารถในการเสนอแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะนั้น ประสิทธิภาพผลของแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะนั้น และมีอิทธิพลทางอ้อมผ่าน ความหลากหลายของกลุ่มสมาชิก ความสามารถในการเสนอแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะนั้น ประสิทธิภาพผลของแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะนั้น ประสิทธิภาพของการระดม ระดับความเห็น้อยล้ำ ประสิทธิภาพของการระดม และมีอิทธิพลทางอ้อมผ่าน ความจำเป็นที่จะต้องมีแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะ ประสิทธิภาพผลของแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะนั้น

5.5.12. ตัวแปร ความหลากหลายของกลุ่มสมาชิก มีอิทธิพลทางอ้อมผ่าน ความเห็นพ้องในเรื่องวิธีการ และมีอิทธิพลทางอ้อมผ่าน ความสามารถในการเสนอแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะนั้น และมีอิทธิพลทางอ้อมผ่าน ความเห็นพ้องในเรื่องวิธีการ ระดับความเห็น้อยล้ำ

5.5.13. ตัวแปร ขอบเขตขอบเขตความเดือดร้อนที่เกิดขึ้น มีอิทธิพลทางอ้อมผ่าน ความเห็นพ้องในเรื่องวิธีการ

5.5.14. ตัวแปร ความจำเป็นที่จะต้องมีแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะ มีอิทธิพลทางอ้อมผ่าน ประสิทธิภาพของแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะนั้น และมีอิทธิพลทางอ้อมผ่าน ประสิทธิภาพของแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะนั้น ประสิทธิภาพของการระดม ระดับความเหนื่อยล้า

5.5.15. ตัวแปร ความสามารถในการเสนอแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะนั้น มีอิทธิพลทางอ้อมผ่าน ประสิทธิภาพของแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะนั้น

5.5.16. ตัวแปร ต้นทุนของการมีส่วนร่วม มีอิทธิพลทางอ้อมผ่าน ระดับความเหนื่อยล้า และมีอิทธิพลทางอ้อมผ่านความจำเป็นที่จะต้องมีแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะ ประสิทธิภาพของแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะนั้น

5.5.17. ตัวแปร ความรู้ว่าฝ่ายต่อต้านการประท้วงมีเป้าหมายและทรัพยากรขนาดไหน มีอิทธิพลทางอ้อมผ่าน ความสามารถในการคาดคะเนการตอบสนองของฝ่ายต่อต้านการประท้วง ประสิทธิภาพของการระดม ระดับความเหนื่อยล้า

5.5.18. ตัวแปร พฤติกรรมของฝ่ายต่อต้านการประท้วงที่ผ่านมา มีอิทธิพลทางอ้อมผ่าน ขอบเขตความเดือดร้อนที่เกิดขึ้น ความเห็นพ้องในเรื่องวิธีการ ความสามารถในการระดมระวาง และ มีอิทธิพลทางอ้อมผ่าน ความรู้ว่าฝ่ายต่อต้านการประท้วงมีเป้าหมายและทรัพยากรขนาดไหน ความสามารถในการคาดคะเนการตอบโต้ของฝ่ายต่อต้านการประท้วง ประสิทธิภาพของการระดม ระดับความเหนื่อยล้า และมีอิทธิพลทางอ้อมผ่าน ความสามารถในการคาดคะเนการตอบโต้ของฝ่ายต่อต้านการประท้วง ประสิทธิภาพของการระดม ระดับของความเหนื่อยล้า

5.5.19. ตัวแปร อัตราความต้องการความสำเร็จ มีอิทธิพลทางอ้อมผ่าน ความจำเป็นที่จะต้องมีแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะ ประสิทธิภาพของแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะนั้น

ตอนที่ 5.6 สร้างตัวแบบลดรูป

ตอนที่ 5.7 สรุป

ตอนที่ 5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

5.1.1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปทางเศรษฐกิจ และ สังคม

การเลือกกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างบางส่วนออกมา โดยเลือกกลุ่มตัวอย่าง ผู้ที่เคยเข้าประท้วงยาวนาน และกลุ่มผู้ที่เคยเข้าประท้วงบ้าง มารวมกัน ศึกษา แยกจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดซึ่งรวมกลุ่มที่ไม่ออกไปประท้วงอยู่ด้วยจำนวนหนึ่ง เนื่องจากคุณลักษณะของผู้ที่ไม่ออกไปประท้วงย่อมแตกต่างจากอีกสองกลุ่ม

ตารางที่ 5.1 ค่าสถิติพื้นฐานเกี่ยวกับสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม

ตัวแปร	มัชฌิมเลข คณิต	ความเบี่ยง เบนมาตรฐาน	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ความ โด่ง	ความเบ้
อายุ	47.93	11.58	20.00	72.00	-0.297	-0.151
รายได้ต่อเดือน	1548.36	2537.31	0.00	10,600.0 0	7.47	2.96
เพศ	1.28	0.45	1.00	2.00	-1.116	0.945
การศึกษา	4.768	2.62	1.00	16.00	11.219	3.25
การใช้เงิน ประท้วงต่อวัน	77.80	160.13	10.00	1,000.00	28.27	5.34
จำนวนผู้เข้า ประท้วงของกลุ่ม	6098.12	6654.35	10.00	30,000	3.81	1.83
จำนวนวันในการ ระดมคนของ กลุ่มให้อยู่ได้	115.15	132.48	7.0	800.0	21.37	4.56
จำนวนวันที่ฝ่าย ประท้วงระดมคน ได้	13.87	15.52	0.0	60.0	2.43	1.77

ตัวแปร	มัชฌิมเลข คณิต	ความเบี่ยง เบนมาตรฐาน	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ความ โด่ง	ความเบ้
จำนวนวันที่ฝ้าย ต่อต้านการ ประท้วงระดมคน ได้	2.57	2.21	0.0	10.0	3.67	1.64
จำนวนเงินที่กลุ่ม ใช้ในการประท้วง ที่ประเมินได้	2915.17	4399.50	80.00	25,000.0 0	17.88	4.147

จากตารางที่ 5.1 กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของ อายุ เท่ากับ 47.93 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 11.58 ปี ค่าสูงสุดเท่ากับ 72 ปี ค่าต่ำสุดเท่ากับ 20 ปี การแจกแจงคะแนนของกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะเบ้ซ้าย (-0.151) และการแจกแจงค่อนข้างแบนเล็กน้อย (-0.297)

กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของ รายได้ต่อเดือน เท่ากับ 1,548.36 บาท ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2,537.31 บาท ค่าสูงสุดเท่ากับ 10,600 บาท ค่าต่ำสุดเท่ากับ 0 บาท การแจกแจงคะแนน ของกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะเบ้ขวา (7.47) และ การแจกแจงค่อนข้างโด่ง (2.961)

กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของ เพศ เท่ากับ 1.28 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.45 คะแนน ค่าสูงสุดเท่ากับ 2.00 คะแนน ค่าต่ำสุดเท่ากับ 1.00 คะแนน การแจกแจงคะแนน ของกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะเบ้ขวา (0.945) และการแจกแจงค่อนข้างแบน (-1.116)

กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของ การศึกษา เท่ากับ 4.768 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.62 คะแนน ค่าสูงสุดเท่ากับ 16.00 คะแนน ค่าต่ำสุดเท่ากับ 1.00 คะแนน การแจกแจงคะแนน ของกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะเบ้ขวา (3.25) และ การแจกแจงค่อนข้างโด่ง (11.21)

กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของ การใช้จ่ายเงินประท้วงต่อวัน เท่ากับ 77.80 บาท ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 160.8 บาท ค่าสูงสุดเท่ากับ 1000.00 บาท ค่าต่ำสุดเท่ากับ 10.0 บาท การแจกแจงคะแนนของกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะเบ้ขวา (5.34) และ การแจกแจงค่อนข้างโด่ง (28.27)

กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของ จำนวนผู้เข้าประท้วงของกลุ่มเท่ากับ 6,098 คน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6,654 คน ค่าสูงสุดเท่ากับ 30,000 คน ค่าต่ำสุดเท่ากับ 10 คน การแจกแจงคะแนนของกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะเบ้ขวา (1.83) และ การแจกแจงค่อนข้างโด่ง (3.8)

กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของ จำนวนวันในการระดมคนของกลุ่ม เท่ากับ 115 วัน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 132 วัน ค่าสูงสุดเท่ากับ 800 วัน ค่าต่ำสุดเท่ากับ 7 วัน การแจกแจงคะแนนของกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะเบ้ขวา (4.56) และ การแจกแจงค่อนข้างโด่ง (21.37)

กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของ จำนวนวันที่ฝ่ายประท้วงระดมคนได้ เท่ากับ 13 วัน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 15 วัน ค่าสูงสุดเท่ากับ 60 วัน ค่าต่ำสุดเท่ากับ 0 วัน การแจกแจงคะแนนของกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะเบ้ ขวา (1.77) และ การแจกแจงค่อนข้างโด่ง (2.43)

กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของ จำนวนวันที่ฝ่ายต่อต้านการประท้วงระดมคนได้ เท่ากับ 2 วัน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2 วัน ค่าสูงสุดเท่ากับ 10 วัน ค่าต่ำสุดเท่ากับ 0 วัน การแจกแจงคะแนน ของกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะเบ้ขวา (1.64) และการแจกแจงค่อนข้างโด่ง (3.67)

กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของจำนวนเงินที่กลุ่มใช้ในการประท้วงที่ประเมินได้ เท่ากับ 2,915 บาท ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4,399 บาท ค่าสูงสุดเท่ากับ 25,000 บาท ค่าต่ำสุดเท่ากับ 80 บาท การแจกแจงคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง มีลักษณะเบ้ขวา (4.147) และการแจกแจงค่อนข้างโด่ง (17.88)

ตารางที่ 5.2 สัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม กลุ่มที่ประท้วงยาวนาน กลุ่มที่ประท้วงบ้าง และ กลุ่มที่ไม่เคยไปประท้วง

	กลุ่มประท้วง ยาวนาน		กลุ่มประท้วง บ้าง	กลุ่มไม่เคยไปประท้วง	รวม
	สมัชชาคนจน	หมู่บ้านเป้าหมาย			
จำนวน	150	100	80	70	400
ร้อยละ	37.5	25	20	17.5	100

จากตาราง 5.2 สัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นกลุ่มที่ทำกรประท้วงยาวนานเสีย 250 ตัวอย่างคิดเป็นร้อยละ 62.5 โดยแยกเป็นกลุ่มสมัชชาคนจนเสีย 150 ตัวอย่าง ร้อยละ 37.5 ที่เหลืออีก 100 ตัวอย่างร้อยละ 25 เป็นการเก็บข้อมูลจากหมู่บ้านเป้าหมาย ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ไปประท้วงบ้างมี ร้อยละ 20 และ ไม่ออกไปประท้วงเลยแต่มีที่ตั้งบ้านอยู่ในหมู่บ้านที่มีการออกไปประท้วง หรือ อยู่บริเวณใกล้เคียง อีกร้อยละ 17.5

5.2 ลักษณะการแจกแจงของตัวแปร ที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองด้วยการประท้วง แต่ละตัว และ การพรรณนาความ ตัวแปรแต่ละตัว

5.2.1 ผลการตรวจสอบลักษณะการแจกแจงของตัวแปรแต่ละตัว ได้แก่ ปัจจัยด้านอุดมการณ์ ความหลากหลายของกลุ่มสมาชิก ต้นทุนของการมีส่วนร่วม การจัดองค์กรและการระดมก่อนหน้า ความจำเป็นที่จะต้องมีความตั้งใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะ ความเห็นพ้องในเรื่องวิธีการ อัตราความต้องการความสำเร็จ ความสามารถในการเสนอแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะ ประสิทธิภาพของแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะนั้น เป็นดังนี้

ตารางที่ 5.3 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปร

ตัวแปร	มัชฌิม เลข คณิต	ความเบี่ยง เบนมาตร ฐาน	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ความโด่ง	ความเบ้
ปัจจัยด้าน อุดมการณ์	4.73	0.8	1.00	5.00	12.79	-3.56
ความหลากหลายของ กลุ่มสมาชิก	1.41	0.58	1.00	3.00	0.239	1.108
ต้นทุนของ การมีส่วนร่วม	3.81	1.28	1.00	5.00	-0.628	-0.786
การจัดองค์กร และการระดม ก่อนหน้า	3.64	1.11	1.00	5.00	-0.72	-0.37
ความจำเป็น ที่จะต้องมีแรง จูงใจที่เลือก สรรโดย เฉพาะ	1.09	0.39	1.00	3.00	16.25	4.11
ความเห็น พ้องในเรื่อง วิธีการ	4.90	0.53	2.00	5.00	26.52	-5.30
อัตราความ ต้องการความ สำเร็จ	4.84	0.72	1.00	5.00	23.88	-4.96

ตัวแปร	มัชฌิม เลข คณิต	ความเบี่ยง เบนมาตรฐาน	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ความโด่ง	ความเบ้
ความสามารถในการเสนอแรง จูงใจที่เลือก สรรโดย เฉพาะ	4.68	0.73	2.00	5.00	4.83	-2.83
ประสิทธิผล ของแรงจูงใจ ที่เลือกสรร โดยเฉพาะนั้น	4.67	0.89	2.00	5.00	4.9	--2.58

จากตารางที่ 5.2 กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของ ปัจจัยด้านอุดมการณ์ เท่ากับ 4.732 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.85 คะแนน ค่าสูงสุด เท่ากับ 5.00 คะแนน ค่าต่ำสุด เท่ากับ 1.00 คะแนน การแจกแจงคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง มีลักษณะเบ้ซ้าย (-3.56) และการแจกแจงค่อนข้างโด่งมาก (12.79)

จากการสัมภาษณ์ พบว่าตัวแปร ปัจจัยด้านอุดมการณ์(ซึ่งหมายถึงการมีความเชื่อร่วมกันอย่างใดอย่างหนึ่ง)

ปัจจัยด้านอุดมการณ์ ของกลุ่มตัวอย่าง อยู่ที่ความต้องการเหมือนกัน หรือคล้ายคลึงกัน ได้แก่การไปเรียกร้องประชาธิปไตยตรงกัน หรือ ไม่ได้รับความเป็นธรรมเหมือนกัน หรือ เสียผลประโยชน์ในพื้นที่ทำกินตรงกัน เป็นต้น

นอกจากนั้นยังพบความเชื่อร่วมกันในเรื่องของการเป็นคนท้องถิ่นเดียวกัน หรือ พื้นเพพวกเดียวกัน ซึ่งพอจะจัดเป็นความเชื่อในเรื่องของ ชาติพันธุ์นิยมอย่างหนึ่งได้

ในปัจจัยด้านอุดมการณ์ที่มีลักษณะเป็นนามธรรม สำหรับบางกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเมืองจะมีการใช้คำารณรงค์ว่าต่อต้านการใช้อำนาจเผด็จการ การต่อต้านการสืบทอดอำนาจทางการเมือง และ เรียกร้องประชาธิปไตย เป็นต้น ในแต่ละกลุ่มตัวอย่างจะมีลักษณะของความเชื่อที่แตกต่างกันออกไปไม่สามารถนำมาเปรียบเทียบกันได้ อย่างไรก็ตามหากกลุ่มใด

กลุ่มหนึ่งมีความเชื่อร่วมกันสูง ก็อาจช่วยให้ลดความแตกต่างในเรื่องอื่นไปได้ เช่น ความหลากหลายของกลุ่มสมาชิกที่มีผลประโยชน์หรือเสียผลประโยชน์แตกต่างกัน แต่ยอมที่จะละผลประโยชน์ของกลุ่มย่อยลงบ้างเพราะความเชื่อร่วมกัน เช่น เชื่อว่าเป็นคนจนด้วยกันลำบากด้วยกันควรช่วยกัน หรือ เป็นการเรียกร้องระบอบประชาธิปไตยด้วยกัน แม้ว่าจะเป็นคนจน คนรวย ต่างกันก็มีอุดมการณ์เหมือนกัน ย่อมร่วมมือกันได้เป็นต้น หรือในกรณีที่ต้องมีการหาผลประโยชน์ในรูปแบบของเงินทองให้ ถ้าเห็นว่าเป็นพวกเดียวกันในทางใดทางหนึ่งความจำเป็นในการต้องหาเงินมาชักจูงให้ประท้วงก็จะลดลง เช่น ได้รับความเดือดร้อนเหมือนกัน ถูกรังแกเหมือนกัน เป็นต้น

กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของ ความหลากหลายของกลุ่มสมาชิก เท่ากับ 1.41 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.58 คะแนน ค่าสูงสุดเท่ากับ 3.00 คะแนน ค่าต่ำสุดเท่ากับ 1.00 คะแนน การแจกแจงคะแนนของกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะเบ้ขวา (1.108) และการแจกแจงค่อนข้างโด่งเล็กน้อย (0.239)

จากการสัมภาษณ์ พบว่าตัวแปร ความหลากหลายของกลุ่มสมาชิก (ซึ่งหมายถึงการมีกลุ่มย่อยในกลุ่มใหญ่ ซึ่งได้ผลประโยชน์หรือเสียผลประโยชน์จากการกระทำของฝ่ายต่อต้านการประท้วงแตกต่างกัน ทำให้แตกออกเป็นพวกๆ ดังนั้นเมื่อมีความต้องการไม่เหมือนกันก็ทำให้การไปประท้วงมีวิธีการแตกต่างออกไปด้วย หรือ มีพฤติกรรมของกลุ่มที่แตกต่างกันออกไป และ อาจขัดแย้งกัน ซึ่งหมายถึงการมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของสมาชิกในกลุ่มประท้วงเดียวกัน เหตุการณ์เดียวกันมีโอกาส แยกแยกกันได้)

ในกลุ่มตัวอย่าง ความหลากหลายของกลุ่มสมาชิกจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับผลประโยชน์ในการเรียกร้อง แยกต่าง หรือ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎี จากผลของการสำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความหลากหลายของกลุ่มสมาชิกค่อนข้างต่ำ หรือ กล่าวอีกนัยหนึ่งมีความเป็นกลุ่มพวกเดียวกันสูง หรือ มีความต้องการตรงกันสูง

กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของ ดัชนีของการมีส่วนร่วม เท่ากับ 3.815 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.286 คะแนน ค่าสูงสุดเท่ากับ 5.00 คะแนน ค่าต่ำสุดเท่ากับ 1.00 คะแนน การแจกแจงคะแนนของกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะเบ้ซ้ายเล็กน้อย (-0.786) และการแจกแจงค่อนข้างแบนเล็กน้อย (-0.628) เช่นกัน

จากการสัมภาษณ์ พบว่าตัวแปร ต้นทุนของการมีส่วนร่วม(ซึ่งหมายถึงการไป
 ประทับต้องมีการเตรียมการ ได้แก่ เงินทอง ค่าใช้จ่าย เสบียงอาหาร และรวมถึงการหารายได้
 มาให้ครอบครัวใช้ไปในขณะที่ผู้ไปประทับต้องหยุดการทำงาน หารายได้ไปชั่วระยะเวลา
 หนึ่ง) ในตัวแปรนี้ กลุ่มตัวอย่าง เห็นว่าสิ่งที่ต้องเสียสละเพื่อทำการประทับ จะเป็นเรื่องของ
 เวลา ทรัพย์สินเงินทอง และ การตั้งอุทิศตนเพื่อทำการประทับ

วิธีการที่กลุ่มดำเนินการได้แก่ การนำเงินมาเฉลี่ยเพื่อจัดหาอาหารและสิ่งอำนวยความสะดวก
 ความสะอาดภายในกลุ่ม และในส่วนตัวต่างต้องนำอาหารแห้งของตนมาจากบ้าน

นอกจากการเสียสละด้านทรัพย์สินเงินทองแล้ว ยังต้องเสียสละในเรื่อง ความปลอดภัย
 ของตนเองอีกด้วย แสดงว่าจากประสบการณ์ในการประทับของไทยนั้นผู้เข้าร่วมในการ
 ประทับจะมีความเสี่ยงต่ออันตรายในชีวิตและทรัพย์สินด้วย

ส่วนค่าใช้จ่ายที่ออกเองจะอยู่ที่ประมาณ 10,000 บาทขึ้นไป และค่าอาหาร ค่ายาน
 พาหนะอยู่ที่ประมาณ 2,000 บาท ในส่วนที่กลุ่มมีค่าใช้จ่ายน้อย จะเป็นค่ายานพาหนะอยู่ที่
 คนละ 200 บาท และต้องบริจาคให้กลุ่มเป็นส่วนกลาง 10 บาทรวมทั้งต้องเตรียมอาหารมาเอง

กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของ การจัดองค์การและการระดมก่อนหน้านี้ เท่ากับ 3.646
 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.114 คะแนน ค่าสูงสุดเท่ากับ 5.00 คะแนน ค่าต่ำสุด
 เท่ากับ 1.00 คะแนน การแจกแจงคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง มีลักษณะเบ้ซ้าย เล็กน้อย (-0.371)
 และการแจกแจงค่อนข้างแบนเล็กน้อย (-0.718)

จากการสัมภาษณ์ พบว่าตัวแปร การจัดองค์การและการระดมก่อนหน้านี้ (ซึ่งหมายถึง
 กลุ่มที่เคยออกไปประทับและประสบความสำเร็จมาก่อนจะสามารถชักชวนให้มีการออกไป
 ประทับครั้งต่อไปได้ง่าย ดังนั้นจึงมักปรากฏว่ามีผู้นำประทับที่เคยประทับสำเร็จแล้วไปเป็นผู้
 นำประทับในหลายกลุ่ม หรือกลุ่มเองเคยประทับสำเร็จมาแล้วก็จะเกิดแรงจูงใจที่จะทำการ
 ประทับในเรื่องต่อมาด้วย)

ในกลุ่มตัวอย่างนั้น พบว่า มีการยอมรับผู้นำ หรือผู้นำประทับมีประสบการณ์ กล่าวใน
 การตัดสินใจ มีเหตุมีผล และนึกถึงส่วนรวม และมีการแบ่งหน้าที่อย่างเป็นระบบ

สิ่งที่พบเป็นจำนวนมากคือ การมีผู้นำที่เคยทำการประท้วงมาแล้วหลายแห่ง อย่างไรก็ตามก็ตามส่วนใหญ่เช่นกันที่พบว่า ผู้นำการประท้วงมักเป็นหัวหน้าหมู่บ้าน อาจเคยนำ ประท้วงมาบ้าง แม้จะประสบความสำเร็จหรือไม่ประสบความสำเร็จก็ตาม ในบางส่วนพบว่าผู้นำจะสามารถในการแบ่งหมวดหมู่ในการจัดการประท้วง ตลอดจนมีข้อบังคับต่างๆที่ชัดเจน

บางกลุ่มพบว่ากลุ่มตนเองสามารถทำการประท้วงได้ดีเพราะมีผู้นำที่ดีได้แก่องค์กรนักศึกษา และ ก็มีบางส่วนที่ไม่เคยทำการประท้วงมาก่อนด้วยเช่นกัน

ประเด็นที่น่าสนใจคือ บางกลุ่มได้ออกไปประท้วงทั้งโดยการระดมของส่วนราชการเอง หรือ จากการระดมไปของนักศึกษาปัญญาชน ซึ่งปรากฏว่ากลุ่มจะเห็นว่าการระดมของราชการไปประท้วงนั้นมีประสิทธิภาพมาก และ จะประสบความสำเร็จแต่จะอยู่ในระยะเวลาสั้นๆ เท่านั้น ส่วนการไปประท้วงโดยการระดมขององค์กรนักศึกษา ปัญญาชนนั้น กลุ่มต้องจัดหาเงิน และ ผู้ร่วมประท้วงเป็นจำนวนมากแต่ก็เป็นไปด้วยความสมัครใจ

กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของ ความจำเป็นที่จะต้องมีความแรงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะ เท่ากับ 1.09 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.39 คะแนน ค่าสูงสุดเท่ากับ 3.00 คะแนน ค่าต่ำสุดเท่ากับ 1.00 คะแนน การแจกแจงคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง มีลักษณะเบ้ขวา (4.11) และการแจกแจงค่อนข้างโด่ง (16.25)

จากการสัมภาษณ์ พบว่าตัวแปร ความจำเป็นที่จะต้องมีความแรงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะที่จูงใจพอ (ซึ่งหมายถึงการที่ต้องหาผลประโยชน์ที่เห็นชัดมาให้สมาชิก เช่นเงินทองหรือตำแหน่ง รวมทั้งการยอมรับนับถือบางประการที่กลุ่มย่อยต้องการ ดังนั้นตัวแปรนี้จึงหมายถึงแรงจูงใจที่เกิดขึ้นเนื่องจากเล็งเห็นว่าจะได้ประโยชน์จากการประท้วงครั้งนั้นๆหรือไม่)

กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นสอดคล้องกันว่า มีความต้องการผลประโยชน์ที่เป็นรูปธรรมชัดเจน สัมพันธ์กับ ต้นทุนของการมีส่วนร่วม กับความหลากหลายของกลุ่มสมาชิกที่แสดงว่าหากกลุ่มมีความแตกแยกกันสูงก็จำเป็นต้องหาผลประโยชน์มาให้สมาชิก ตัวแปรที่สำคัญได้แก่อัตราความต้องการความสำเร็จ ถ้าต้องการให้สำเร็จมากก็ทำให้จำเป็นต้องหาเงินทองหรือสิ่งตอบแทนมาให้สมาชิก อีกตัวแปรที่มีอิทธิพลสูงคือ ปัจจัยด้านอุดมการณ์โดยหากมีความเชื่อร่วมกันสูง ความจำเป็นที่ต้องหาผลประโยชน์มาให้ก็จะลดลง

กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของ ความเห็นพ้องในเรื่องวิธีการ เท่ากับ 4.902 คะแนน ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.528 คะแนน ค่าสูงสุดเท่ากับ 5.00 คะแนน ค่าต่ำสุดเท่ากับ 2.00 คะแนน การแจกแจงคะแนนของกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะเบ้ซ้าย (-5.30) และการแจกแจงค่อนข้าง โด่งมาก (26.52)

จากการสัมภาษณ์ พบว่าตัวแปร ความเห็นพ้องในเรื่องวิธีการ (ซึ่งหมายถึงเมื่อมีการ กำหนดประเด็นในการประท้วงแล้วกลุ่มต่างๆมีความคิดเห็นไปในทางเดียวกันหรือไม่ หากมี ผลประโยชน์ขัดแย้งกันภายในกลุ่มใหญ่ก็จะต่อรองผลประโยชน์กันภายใน วิธีการประท้วงจึง มีการชะงักงันเป็นระยะ)

กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นพ้องในเรื่องวิธีการสอดคล้องกับ ปัจจัยด้านอุดมการณ์ ความ หลากหลายของกลุ่มสมาชิก และ แรงจูงใจที่มีต่อผลประโยชน์จะได้รับของตน

สิ่งที่สังเกตพบว่า กลุ่มมีความเห็นพ้องต้องกันมากหรือน้อยเกิดจาก การเคยทำงาน มาด้วยกัน เป็นคนที่อยู่ที่อยู่อาศัยในที่เดียวกัน

ในสวนอื่นที่ทำให้เกิดความเห็นพ้องต้องกันคือ วิธีการประท้วงหรือประเด็นในการยก ผลประโยชน์ขึ้นมาเรียกร้องตรงกันหรือไม่ หรือ เคยไปประท้วงหลายๆครั้งจึงคิดตรงกัน หรือ เพียงแต่ตามผู้นำไป ก็มี

กลุ่มตัวอย่าง มีค่าเฉลี่ยของอัตราความต้องการความสำเร็จ เท่ากับ 4.843 คะแนน ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.716 คะแนน ค่าสูงสุดเท่ากับ 5.00 คะแนน ค่าต่ำสุดเท่ากับ 1.00 คะแนน การแจกแจงคะแนนของกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะเบ้ซ้าย (-4.968) และการแจกแจงค่อนข้าง โด่ง (23.88)

จากการสัมภาษณ์ พบว่าตัวแปร อัตราความต้องการความสำเร็จ(ซึ่งหมายถึงการ ประท้วงนั้นมีความจำเป็น หรือ เรื่องที่ประท้วงมีความสำคัญต่อชีวิตอย่างยิ่ง ทำให้ต้องการ ประท้วงให้เกิดความสำเร็จ ด้วยความมุ่งมั่นเป็นอย่างสูง)

กลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมดเห็นว่า การประท้วงครั้งนั้นๆมีความจำเป็นและมีความ ต้องการอย่างมาก

กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของ ความสามารถในการเสนอแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะ เท่ากับ 4.685 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.73 คะแนน ค่าสูงสุดเท่ากับ 5.00 คะแนน ค่าต่ำสุดเท่ากับ 2.00 คะแนน การแจกแจงคะแนนของกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะเบ้ซ้าย (2.38) และการแจกแจงค่อนข้างโด่ง (4.83)

จากการสัมภาษณ์ พบว่าตัวแปร ความสามารถในการเสนอแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะ (ซึ่งหมายถึงการที่กลุ่มมีความสามารถในการประท้วงขึ้นเนื่องจากมีผู้นำที่เก่ง หรือ สามารถหาทรัพยากรที่จูงใจกลุ่มย่อยได้มาก และมีความสามารถในการหาผลประโยชน์ที่ ต้องการมาให้กลุ่มอย่างเหมาะสม ก็จะทำให้การประท้วงมีความยืดหยุ่นและมีน้ำหนักมากขึ้น)

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เชื่อว่ากลุ่มของตนมีข้อเสนอที่ทำให้กลุ่มย่อยเข้าทำการ ประท้วงให้สำเร็จได้ ส่วนบางกลุ่มเชื่อว่า แม้จะไม่มีความสามารถในการหาผลประโยชน์ที่ชัดเจนมาได้ก็จริงแต่การอดทนพยายามไปเรื่อยๆ สามารถนำความสำเร็จมาให้ได้

ส่วนที่ไม่มั่นใจว่าจะประสบความสำเร็จเกิดจากการไม่มีผู้นำการประท้วงที่มีความ เชี่ยวชาญ หรือ ขาดการสนับสนุนทางการเงิน หรือ ไม่สามารถหาผลประโยชน์มาให้สมาชิกใน กลุ่มได้ หรือ ความแตกแยกในกลุ่มเอง

กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของ ประสิทธิภาพของแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะนั้น เท่ากับ 4.677 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.892 คะแนน ค่าสูงสุดเท่ากับ 5.00 คะแนน ค่าต่ำสุดเท่ากับ 2.00 คะแนน การแจกแจงคะแนนของกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะเบ้ซ้าย (-2.57) และการแจกแจงค่อนข้างโด่ง (4.9)

จากการสัมภาษณ์ พบว่าตัวแปร ประสิทธิภาพของแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะนั้น (ซึ่งหมายถึงการคาดคะเนว่าการประท้วงครั้งนี้จะประสบความสำเร็จเพราะมีสิ่งจูงใจสมาชิก ให้คงอยู่ในกลุ่มด้วยผลประโยชน์ที่เป็นรูปธรรมมากพอหรือไม่ เพราะหากคาดว่าอาจประสบความสำเร็จ ก็จะทำให้กลุ่มมีการรวมตัวอย่างเหนียวแน่นยิ่งขึ้น เพราะตนจะได้ประโยชน์จาก กลุ่ม)

กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าจะประสบความสำเร็จในการประท้วงได้เพราะผลประโยชน์ที่เป็น รูปธรรมนั้น สมาชิกในกลุ่มต้อนรับเป็นอย่างดี และส่วนใหญ่เห็นว่าผลประโยชน์ที่ได้รับนั้น เพียงพอที่จะช่วยให้อยู่ประท้วงจนประสบความสำเร็จ

5.2.2 ผลการตรวจสอบลักษณะการแจกแจงของตัวแปรแต่ละตัว ได้แก่ ทรัพยากรที่ฝ่าย
 ประท้วงมีอยู่ในปัจจุบัน ความสามารถในการระแวงระวัง ความรู้ในเรื่องเทคนิคการประท้วง อัตรา
 ความสำเร็จที่มีมาก่อน ระดับความเหนื่อยล้า ประสิทธิภาพของการระดม ระดับของการระดมและ
 ความสามารถในการรักษาไว้ซึ่งสมาชิก ระดับความสำเร็จของฝ่ายประท้วงที่คาดหวัง ขอบเขตความ
 เดือดร้อนที่เกิดขึ้น พบว่า

ตารางที่ 5.4 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปร

ตัวแปร	มัชฌิม เลขคณิต	ความ เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าต่ำ สุด	ค่าสูงสุด	ความ โด่ง	ความเบ้
ทรัพยากรที่ฝ่ายประท้วง มีอยู่ในปัจจุบัน	39093.7	200484.7	2000	3000000	217.1	14.64
ความสามารถในการ ระแวงระวัง	4.2	0.9	1.00	5.00	2.87	-1.47
ความรู้ในเรื่องเทคนิค การประท้วง	4.25	1.01	1.00	5.00	2.21	-1.63
อัตราความสำเร็จที่มีมา ก่อน	2.99	1.05	1.00	5.00	-0.34	0.27
ระดับความเหนื่อยล้า	4.62	0.75	1.00	5.00	12.37	-3.18
ระดับของการระดมและ ความสามารถในการ รักษาไว้ซึ่งสมาชิก	67.05	30.21	7	120	-0.89	-0.5
ประสิทธิภาพของการ ระดม	4.52	0.715	3.00	5.00	-0.11	-1.15

ตัวแปร	มัชฌิม เลขคณิต	ความ เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าต่ำ สุด	ค่าสูงสุด	ความ โด่ง	ความเบ้
ระดับความสำเร็จของ ฝ่ายประท้วงที่คาดหวัง	4.45	0.87	2.00	5.00	1.64	-1.59
ขอบเขตความเดือดร้อน ที่เกิดขึ้น	3.48	1.37	1.00	5.00	-1.21	-0.31

จากตารางที่ 5.4 กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของ ทรัพยากรที่ฝ่ายประท้วงมีอยู่ในปัจจุบัน เท่ากับ 39,093.7 บาท ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 200,484.7 บาท ค่าสูงสุดเท่ากับ 3,000,000 บาท ค่าต่ำสุดเท่ากับ 2,000 บาท การแจกแจงคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง มีลักษณะ เบ้ขวา(14.64) และการแจกแจงค่อนข้างโด่ง (217.13)

จากการสัมภาษณ์ พบว่าตัวแปร ทรัพยากรที่ฝ่ายประท้วงมีอยู่ในปัจจุบัน (ซึ่งหมายถึง การใช้เงินโดยเฉลี่ยของกลุ่ม)จำนวนเงินที่กลุ่มตัวอย่างใช้ในการประท้วงมีความสำคัญต่อ ผลสำเร็จของการประท้วง จากการประเมินของกลุ่มตัวอย่าง จะพบว่าโดยเฉลี่ยแล้ว กลุ่มจะรู้สึกว่ามีเงินเตรียมมาสำหรับการประท้วงเพียงพอเมื่อมีเงิน ตั้งแต่ 20,000 บาทขึ้นไปต่อกลุ่ม และวงเงินที่เพียงพอซึ่งพบมากที่สุดจะอยู่ที่ระหว่าง 20,000 ถึง 30,000 บาท โดยในกลุ่มของ กรุงเทพมหานครนั้น ผู้ให้สัมภาษณ์คาดคะเนการใช้เงินของกลุ่มอยู่ที่ระหว่าง 100,000 ถึง 3,000,000 บาทขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละคน

อย่างไรก็ตาม พบได้ชัดเจนว่ากลุ่มต่างๆมีเงินไม่มากพอ การใช้เงินที่เป็นค่า ยานพาหนะ ค่าน้ำมัน ค่าอาหาร นั้นกลุ่มที่มาประท้วงส่วนใหญ่จะให้ผู้ร่วมประท้วงเตรียมอาหาร ข้าวสาร น้ำปลามาเอง และ กลุ่มจะใช้เงินอยู่ที่ประมาณ 2,000 ถึง 5,000 บาท ต่อกลุ่ม

และพบว่าหากจะให้กลุ่มสามารถทำการประท้วงได้ ต้องมีเงินสำรองให้กลุ่มอย่างน้อยที่สุด 1,000 บาทจึงจะเพียงพอในการประท้วงได้

กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของ ความสามารถในการระแวงระวัง เท่ากับ 4.201 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.904 คะแนน ค่าสูงสุดเท่ากับ 5.00 คะแนน ค่าต่ำสุดเท่ากับ 1.00 คะแนน การแจกแจงคะแนนของกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะเบ้ซ้าย (-1.47) และการแจกแจงค่อนข้างโด่ง (2.869)

จากการสัมภาษณ์ พบว่าตัวแปร ความสามารถในการระแວดระวัง (ซึ่งหมายถึงการระมัดระวังตนของกลุ่มจากการแทรกแซงของฝ่ายต่อต้านการประท้วง อาจเกิดจากการเห็นตัวอย่าง การประท้วงมาก่อน หรือมีความรู้เรื่องเทคนิคการประท้วงดี หรือมีผู้นำกลุ่มที่มีความรู้ความสามารถ)

การระมัดระวังของกลุ่มตัวอย่างต่อการแทรกแซงของ ฝ่ายต่อต้านการประท้วง ได้แก่ การแบ่งหน้าที่เวรยามที่ดี มีการระมัดระวังมาเป็นเรื่องปฏิบัติประจำ

อย่างไรก็ตามยังมีส่วนหนึ่ง เป็นจำนวนมากของกลุ่มการประท้วงที่เห็นว่า ไม่จำเป็นต้องมีการระแວดระวังภัยอะไร

กลุ่มตัวอย่าง มีค่าเฉลี่ยของ ความรู้ในเรื่องเทคนิคการประท้วงเท่ากับ 4.248 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.01 คะแนน ค่าสูงสุดเท่ากับ 5.00 คะแนน ค่าต่ำสุดเท่ากับ 1.00 คะแนน การแจกแจงคะแนนของกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะ เบ้ซ้าย (-1.62) และการแจกแจงค่อนข้างโค้ง (2.21)

จากการสัมภาษณ์ พบว่าตัวแปร ความรู้ในเรื่องเทคนิคการประท้วง(ซึ่งหมายถึงการที่กลุ่มมีความรู้ในการประท้วงซึ่งอาจเกิดจากการที่มีผู้รู้มาช่วยในการประท้วง มีองค์การบางประเภทมาให้การสนับสนุน หรือ เพราะมีประสบการณ์จากการประท้วงมาก่อน)

ความรู้ในการประท้วงของกลุ่มตัวอย่างแบ่งออกได้เป็นสองประการคือ การมีผู้นำกลุ่มที่มีความรู้และ จากการที่กลุ่มมีประสบการณ์จากการประท้วงมาก่อน

ส่วนการที่สมาชิกในกลุ่มจะมีความรู้มากน้อยเพียงใดหรือไม่อยู่ที่การกระจายข่าวสารจากผู้นำกลุ่มไปยังสมาชิกในกลุ่ม และในบางกลุ่มนั้น ความเคลื่อนไหวและเทคนิคในการประท้วงจะจำกัดอยู่ที่ผู้นำการประท้วงเท่านั้น ส่วนสมาชิกในกลุ่มได้แต่ปฏิบัติตามเท่านั้น

กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของ อัตราความสำเร็จที่มีมาก่อน เท่ากับ 2.996 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.05 คะแนน ค่าสูงสุดเท่ากับ 5.00 คะแนน ค่าต่ำสุดเท่ากับ 1.00 คะแนน การแจกแจงคะแนนของกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะเบ้ขวาเล็กน้อย (0.273) และการแจกแจงค่อนข้างแบนเล็กน้อย (-0.338)

จากการสัมภาษณ์ พบว่าตัวแปร อัตราความสำเร็จที่มีมาก่อน (ซึ่งหมายถึง อัตราความสำเร็จที่มีมาก่อน หมายถึงการที่กลุ่มประสบความสำเร็จจากการประท้วงมาก่อนทำให้สามารถระดมคน และ ระดมเงินได้มากกว่า กลุ่มที่ไม่เคยประสบความสำเร็จมาก่อน)

ความสำเร็จที่มีมาก่อนนั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญต่อการที่มีผู้นำซึ่งเคยประท้วง แล้ว ประสบความสำเร็จมาก่อน

อย่างไรก็ตาม กลุ่มที่เคยไปประท้วงสำเร็จด้วยตนเองมาแล้วก็มีความมั่นใจว่า กลุ่มของตนสามารถที่จะประท้วงสำเร็จได้ด้วยเช่นกัน หรือในกลุ่มที่ไม่เคยประท้วงสำเร็จแต่เคยไปประท้วงมาก่อนก็มีเป็นจำนวนหนึ่งที่มีมั่นใจว่า ความคุ้นเคยในการประท้วงมาก่อนจะทำให้การประท้วงต่อมาประสบความสำเร็จได้

กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของ ระดับความเหนื่อยล้า เท่ากับ 4.626 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.793 คะแนน ค่าสูงสุด เท่ากับ 5.00 คะแนน ค่าต่ำสุดเท่ากับ 1.00 คะแนน การแจกแจงคะแนนของกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะเบ้ซ้าย (-3.17) และการแจกแจงค่อนข้างโด่ง (12.36)

จากการสัมภาษณ์ พบว่าตัวแปร ระดับความเหนื่อยล้า (ซึ่งหมายถึงความยากลำบากที่ได้จากการประท้วงและ มีผลทำให้การประท้วงอาจไม่สามารถดำรงอยู่ได้ในระยะเวลายาวนาน หรือ มีจำนวนคนเข้าร่วมประท้วงลดน้อยลง)

ความยากลำบากที่เกือบทุกกลุ่มพบจากการประท้วงคือ การกินอยู่หลับนอนที่ยากลำบาก และการเจ็บไข้ ความยากลำบากที่พบมากเช่นกันได้แก่ ความเสี่ยงภัยต่อการทำร้ายของเจ้าหน้าที่หรือ ผู้ก่อวินซึ่งฝ่ายตรงกันข้ามส่งมา

ประการต่อมา ได้แก่การขาดแคลนเงินทุนในการประท้วง ซึ่งเป็นปัจจัยรองเมื่อเทียบกับ ความลำบากทางกายภาพ ทั้งในแง่การเจ็บไข้ และ การถูกทำร้าย

กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของ ประสิทธิภาพของการระดม เท่ากับ 4.52 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.715 คะแนน ค่าสูงสุดเท่ากับ 5.00 คะแนน ค่าต่ำสุดเท่ากับ 3.00 คะแนน การแจกแจงคะแนนของกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะ เบ้ซ้ายเล็กน้อย (-1.148) และการแจกแจงค่อนข้างแบนเล็กน้อย (-0.114)

จากการสัมภาษณ์ พบว่าตัวแปร ประสิทธิภาพของการระดม (ซึ่งหมายถึงความสามารถในการระดมคนมาร่วมประท้วงของแต่ละกลุ่มแตกต่างกัน โดยเกิดจากการมีผลประโยชน์ที่แตกต่างกัน มีความยากลำบากในการประท้วงแตกต่างกัน มีความรู้เรื่องการประท้วงแตกต่างกัน มีการระแวงระวังแตกต่างกัน หรือเห็นว่าการประท้วงครั้งนี้มีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จ เนื่องจากเหตุผลต่างๆกัน)

กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการระดมแตกต่างกันตรงที่มีผลประโยชน์ หรือ ความต้องการของสมาชิกตรงกันมากน้อยเพียงใด ซึ่งหมายถึงความคิดที่ตรงกันเกิดจากผลประโยชน์ตรงกัน มีปัญหาตรงกัน และ มีการเรียกร้องผลประโยชน์โดยมีการให้น้ำหนักตรงกัน สิ่งนี้เป็นต้นเหตุให้มีการเข้าร่วมประท้วงของสมาชิกแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด

ในส่วนของความเป็นคนบ้านเดียวกัน เป็นกลุ่มพวกเดียวกันก็มีอิทธิพลต่อการระดมสมาชิกได้มากหรือน้อยต่างกันเช่นกัน

ในส่วนที่ไม่สามารถระดมได้มากนั้นมีเหตุผลอยู่ที่ความเกรงกลัวว่า จะถูกตอบโต้จากฝ่ายต่อต้านการประท้วงได้แก่การทำร้าย เป็นต้น

กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของ ระดับของการระดมและความสามารถในการรักษาไว้ซึ่งสมาชิก 67.05 วัน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 30.21 วัน ค่าสูงสุดเท่ากับ 120 วัน ค่าต่ำสุดเท่ากับ 7.00 วัน การแจกแจงคะแนนของ กลุ่มตัวอย่างมีลักษณะเบ้ซ้ายเล็กน้อย (-0.5) และการแจกแจงค่อนข้างแบนเล็กน้อย (-0.89)

จากการสัมภาษณ์ พบว่าตัวแปร ระดับของการระดมและความสามารถในการรักษาไว้ซึ่งสมาชิก (ซึ่งหมายถึงจำนวนคนที่สามารถชักชวนให้มาร่วมในการประท้วง และ รักษาจำนวนการประท้วงไว้ได้ในจำนวนหนึ่งเป็นระยะเวลาที่ ต่อเนื่องกันเกินกว่าหนึ่งเดือนขึ้นไป ซึ่งเป็นเงื่อนไขให้การประท้วงนั้นประสบความสำเร็จไม่ว่าจะเป็นระยะเวลาที่ต่อเนื่องกันหรือไม่ก็ตาม) จำนวนคนที่กลุ่มสามารถชักชวนมาประท้วงเนื่องจาก มีความเห็นตรงกัน เคยประสบความสำเร็จมาก่อน มีปัญหาเหมือนกัน เห็นโอกาสที่จะประท้วงสำเร็จ โดยสามารถที่จะรักษาให้อยู่ได้นานๆนั้น มีจำนวนตั้งแต่ 500 คนขึ้นไป โดยส่วนมากจะพบอยู่ที่ประมาณ 2,000 คน และจำนวนคนที่จะทำให้เห็นว่าจะทำให้ประท้วงสำเร็จจะอยู่ที่ประมาณ 20,000 คนขึ้นไป

กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของ ระดับความสำเร็จของฝ่ายประท้วงที่คาดไว้ เท่ากับ 4.453 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.87 คะแนน ค่าสูงสุดเท่ากับ 5.00 คะแนน ค่าต่ำสุดเท่ากับ 2.00 คะแนน การแจกแจงคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง มีลักษณะเบ้ซ้ายเล็กน้อย (-1.5) และการแจกแจงค่อนข้างโด่ง (1.64)

จากการสัมภาษณ์ พบว่าตัวแปร ระดับความสำเร็จของฝ่ายประท้วงที่คาดไว้(ซึ่งหมายถึงความสำเร็จของการประท้วงจะเกิดจากอะไร จำนวนคนที่มาร่วมประท้วง หรือ เงินทองที่มีอยู่มากพอจะดำรงการประท้วงให้ยาวนานอยู่ได้เพียงใด เป็นต้น)

กลุ่มตัวอย่าง เห็นว่าความสำเร็จจะเกิดจากการมีเงินมากพอที่จะทำการประท้วงได้นานๆ หรือมีคนจำนวนมากเข้าร่วม ความพยายามอดทนอยู่ให้นานๆ อาศัยการรวมกลุ่มและความสามัคคี รวมทั้งการที่รัฐบาลเปิดช่องให้ หรือ อาจเป็นรัฐบาล หรือ ฝ่ายตรงกันข้ามที่มีท่าทีเห็นใจผู้เข้าประท้วง

ประการสุดท้าย คือการมีข่าวสารจากสื่อมวลชน นักศึกษา ผู้นำประท้วงที่คอยให้ความรู้อยู่ตลอดเวลา ถึงวิธีการประท้วงที่ดำเนินไป

กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของ ขอบเขตความเดือดร้อนที่เกิดขึ้น เท่ากับ 3.48 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.377 คะแนน ค่าสูงสุดเท่ากับ 5.00 คะแนน ค่าต่ำสุดเท่ากับ 1.00 คะแนน การแจกแจงคะแนนของกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะเบ้ซ้าย เล็กน้อย(-0.316) และการแจกแจงค่อนข้างแบน (-1.216)

จากการสัมภาษณ์ พบว่าตัวแปร ขอบเขตความเดือดร้อนที่เกิดขึ้น (ซึ่งหมายถึงความรู้สึกคับข้องใจเกิดขึ้นจากการกระทำของฝ่ายต่อต้านการประท้วงจนต้องเข้าทำการประท้วง)

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเดือดร้อนจากฝ่ายต่อต้านการประท้วง ในรูปแบบต่างๆ กัน ทั้งการกั้นกีดขวางทางกฎหมาย การสูญเสียสิทธิครอบครองต่างๆไป อย่างไรก็ตาม ในส่วนน้อยกลับไม่เห็นว่าจะเกิดความเดือดร้อนมากนัก

5.2.3 ผลการตรวจสอบลักษณะการแจกแจงของตัวแปรแต่ละตัว ได้แก่ ความรู้ที่ฝ่ายต่อต้านการประท้วงมีเป้าหมายและทรัพยากรขนาดไหน ความสามารถในการคาดคะเนการตอบโต้ของฝ่ายต่อต้านการประท้วง พฤติกรรมของฝ่ายต่อต้านการประท้วงที่ผ่านมา อัตราและประสิทธิผลการระดมของฝ่ายต่อต้านการประท้วง การตอบโต้ของฝ่ายต่อต้านการประท้วงในเวลาต่อมา พฤติกรรมของฝ่ายประท้วงในเวลาต่อมา ความเห็นพ้องในเรื่องวิธีการในเวลาต่อมา ความหลากหลายของกลุ่มสมาชิกในเวลาต่อมา ความเดือดร้อนของฝ่ายประท้วงในเวลาต่อมา

ตารางที่ 5.5 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปร

ตัวแปร	มัชฌิม เลข คณิต	ความเบี่ยง เบนมาตร ฐาน	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ความโด่ง	ความเบ้
ความรู้ที่ฝ่าย ต่อต้านการ ประท้วงมีเป้า หมายและ ทรัพยากรขนาด ไหน	3.07	1.65	1.00	5.00	-1.66	-0.06
ความสามารถ ในการคาด คะเนการตอบ โต้ของฝ่าย ต่อต้านการ ประท้วง	2.38	1.59	1.00	5.00	-1.27	0.615

ตัวแปร	มัชฌิม เลข คณิต	ความเบี่ยง เบนมาตร ฐาน	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ความโค้ง	ความเบ้
พฤติกรรมของ ฝ่ายต่อต้านการ ประท้วงที่ผ่าน มา	2.95	1.2	1.00	5.00	-0.85	-0.06
อัตราและประ สิทธิภาพการ ระดมของฝ่าย ต่อต้านการ ประท้วง	9653. 19	13709.98	0.00	2,000,000. 0	212.99	14.59
การตอบโต้ของ ฝ่ายต่อต้านการ ประท้วงในเวลา ต่อมา	3.24	1.53	1.00	5.00	-1.49	-0.20
พฤติกรรมของ ฝ่ายประท้วงใน เวลาต่อมา	3.59	1.48	1.00	5.00	-1.59	-0.31
ความเห็นพ้อง ในเรื่องวิธีการ ในเวลาต่อมา	4.89	0.33	3.00	5.00	10.91	-3.29

ตัวแปร	มัชฌิม เลข คณิต	ความเบี่ยง เบนมาตรฐาน	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ความโด่ง	ความเบ้
ความหลากหลายของกลุ่มสมาชิกในเวลาต่อมา	1.657	0.92	1.00	5.00	3.85	1.83
ความเดือดร้อนของฝ่ายประท้วงในเวลาต่อมา	2.449	1.26	1.00	5.00	-0.29	0.76

จากตารางที่ 5.5 กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของ ความรู้ที่ฝ่ายต่อต้านการประท้วงมีเป้าหมายและทรัพยากรขนาดไหน เท่ากับ 3.075 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.653 คะแนน ค่าสูงสุดเท่ากับ 5.00 คะแนน ค่าต่ำสุดเท่ากับ 1.00 คะแนนการแจกแจงคะแนนของกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะเบ้ซ้ายเล็กน้อย (-0.067) และการแจกแจงค่อนข้างแบน (-1.66)

จากการสัมภาษณ์ พบว่าตัวแปร ความรู้ที่ฝ่ายต่อต้านการประท้วงมีเป้าหมายและทรัพยากรขนาดไหน(ซึ่งหมายถึง การคาดหมายถึงความต้องการของฝ่ายต่อต้านการประท้วงในการประท้วงครั้งนี้ รวมทั้งมีความต้องการมากเพียงใด และฝ่ายต่อต้านการประท้วงมีความเข้มแข็งขนาดไหนด้วย)

กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า ฝ่ายต่อต้านการประท้วงต้องการให้ผู้ประท้วงมีความแตกแยกกัน ต้องการขัดขวางการประท้วง ไม่ต้องการเสียผลประโยชน์ ต้องการซื้อเวลา หรือ คมสถานการณ์ รวมทั้งการก่อวินด้วย อย่างไรก็ตาม มีส่วนหนึ่งที่ไม่แน่ใจ หรือไม่ทราบเช่นกัน

กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของ ความสามารถในการคาดคะเนการตอบโต้ของฝ่ายต่อต้านการประท้วง เท่ากับ 2.386คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.593 คะแนน ค่าสูงสุดเท่ากับ 5.00

คะแนน ค่าต่ำสุดเท่ากับ 1.00 คะแนน การแจกแจงคะแนนของกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะเบ้ขวาเล็กน้อย (0.615) และการแจกแจงค่อนข้างแบน (-1.27)

จากการสัมภาษณ์ พบว่าตัวแปร ความสามารถในการคาดคะเนการตอบโต้ของฝ่ายต่อต้านการประท้วง (ซึ่งหมายถึง การคาดหมายถึงการตอบโต้ของฝ่ายต่อต้านการประท้วง ทั้งในรูปแบบ และ ความรุนแรง ซึ่งจะมีผลกระทบต่อความต้องการทำการประท้วงของฝ่ายประท้วง)

กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า จะมีการข่มขู่ก่อกวน ทำร้ายร่างกาย ใช้ความรุนแรงตอบโต้ ใช้อำนาจแบบผิดๆ หรือ ใช้ระเบียบมาบีบบังคับภายหลัง อย่างไรก็ตาม มีส่วนหนึ่งที่ไม่คิดว่าฝ่ายต่อต้านการประท้วงจะใช้กำลัง หรือ มีการตอบโต้แต่อย่างใด

กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของ พฤติกรรมของฝ่ายต่อต้านการประท้วงที่ผ่านมา เท่ากับ 2.953 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.237 คะแนน ค่าสูงสุดเท่ากับ 5.00 คะแนน ค่าต่ำสุดเท่ากับ 1.00 คะแนน การแจกแจงคะแนนของกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะเบ้ซ้ายเล็กน้อย (-0.061) และการแจกแจงค่อนข้างแบนเล็กน้อย (-0.852)

จากการสัมภาษณ์ พบว่าตัวแปรพฤติกรรมของฝ่ายต่อต้านการประท้วงที่ผ่านมา (ซึ่งหมายถึง การกระทำของฝ่ายต่อต้านการประท้วงที่เคยตอบโต้ต่อการประท้วงครั้งก่อนๆ ซึ่งจะ เป็นมูลเหตุให้สามารถคาดหมายได้ว่าการประท้วงครั้งนี้จะประสบความสำเร็จหรือไม่ ซึ่งหากมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จการเข้าร่วมทำการประท้วงก็จะมากขึ้น)

การกระทำที่ผ่านมาของฝ่ายต่อต้านการประท้วงกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าบางครั้งก็ให้ความช่วยเหลือ บางครั้งก็ข่มขู่ มีไม่น้อยที่บอกว่าฝ่ายต่อต้านการประท้วงใช้การก่อกวนทำร้าย ขว้างปา ดึงเรื่องให้ยืดเยื้อ หรือใช้กำลังจับได้ รวมทั้งการใส่ร้ายและบิดเบือน

อย่างไรก็ตาม มีส่วนหนึ่งที่ระบุว่าไม่ทราบว่าจะดำเนินการประท้วงจะดำเนินการอย่างไรต่อไป

กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของ อัตราและประสิทธิผลการระดมของฝ่ายต่อต้านการประท้วง เท่ากับ 9653.19 วัน ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานเท่ากับ 13,709.98 คะแนน ค่าสูงสุดเท่ากับ 2,000,000 คะแนน ค่าต่ำสุดเท่ากับ 0.00 คะแนน การแจกแจงคะแนน ของกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะเบ้ขวา(14.59) และการแจกแจงค่อนข้างโด่ง (212.99)

จากการสัมภาษณ์ พบว่าตัวแปร(ซึ่งหมายถึงความสามารถในการที่ฝ่ายต่อต้านการประท้วงจะระดมคนเข้าต่อต้านการประท้วง ของฝ่ายประท้วง ซึ่งหากสามารถระดมคนได้มาก และมีความต่อเนื่องได้ยาวนานก็จะส่งผลกระทบต่อประท้วงของฝ่ายประท้วงได้)

กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าฝ่ายต่อต้านการประท้วงจะมีการระดมที่ดี อยู่ในจำนวนประมาณ 100 และ 500 คนเป็นส่วนมาก และมากที่สุดอยู่ที่ 1,000 คน โดยระบุว่ามีการจ้างวานมาด้วย กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของ การตอบโต้ของฝ่ายต่อต้านการประท้วงในเวลาต่อมา เท่ากับ 3.236 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.527 คะแนน ค่าสูงสุดเท่ากับ 5.00 คะแนน ค่าต่ำสุดเท่ากับ 1.00 คะแนน การแจกแจงคะแนนของกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะเบ้ซ้ายเล็กน้อย (-0.203) และการแจกแจงค่อนข้างแบน (-1.498)

จากการสัมภาษณ์ พบว่าตัวแปร การตอบโต้ของฝ่ายต่อต้านการประท้วงในเวลาต่อมา(ซึ่งหมายถึง ความรุนแรงที่จะตามมาหลังจากฝ่ายประท้วงทำการประท้วงไม่ว่าจะประสบความสำเร็จหรือไม่ก็ตาม ซึ่งการตอบโต้ที่รุนแรงอาจเป็นปัจจัยทำให้มี ผู้เข้าร่วมประท้วงกับฝ่ายประท้วงลดลงเนื่องจากความเกรงกลัว)

กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นแยกเป็นสองกลุ่ม กลุ่มแรกเชื่อว่า จะมีการปล่อยข่าวลือ มีการตอบโต้รุนแรง ใช้กำลังข่มขู่ หรือใช้กฎหมายเข้าบีบบังคับ ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งเชื่อว่าจะไม่มีการตอบโต้อย่างรุนแรง

กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของ พฤติกรรมของฝ่ายประท้วงในเวลาต่อมา เท่ากับ 3.598 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.484 คะแนน ค่าสูงสุด เท่ากับ 5.00 คะแนน ค่าต่ำสุด เท่ากับ 1.00 คะแนน การแจกแจงคะแนนของกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะ เบ้ซ้ายเล็กน้อย (-0.31) และการแจกแจงค่อนข้างแบน (-1.59)

จากการสัมภาษณ์ พบว่าตัวแปร พฤติกรรมของฝ่ายประท้วงในเวลาต่อมา(ซึ่งหมายถึง หลังจากที่ฝ่ายประท้วงทำการประท้วงแล้ว ผลประโยชน์ที่กลุ่มย่อยต่างๆในกลุ่มใหญ่ได้รับแตกต่างกันจะทำให้มีความขัดแย้งกันเองหรือไม่ หรือ อย่างน้อยผู้ที่ได้รับผลประโยชน์ไปแล้วก็จะไม่ร่วมทำการประท้วงกับกลุ่มใหญ่ต่อไป)

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความเห็นว่าหากทำการประท้วงสำเร็จ ก็จะไม่มาทำการประท้วงอีกแล้ว เป็นส่วนใหญ่ และ หากไม่สำเร็จก็จะประท้วงต่อไป มีเพียงส่วนน้อยที่เชื่อว่า

เมื่อประท้วงเสร็จแล้วจะมารวมกันใหม่ได้ และมีเพียงจำนวนน้อยเท่านั้นที่จะยังคงเคลื่อนไหวเรื่องใหม่ๆต่อไป

กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของ ความเห็นพ้องในเรื่องวิธีการในเวลาต่อมา เท่ากับ 4.898 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.329 คะแนน ค่าสูงสุดเท่ากับ 5.00 คะแนน ค่าต่ำสุดเท่ากับ 3.00 คะแนน การแจกแจงคะแนนของกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะเบ้ซ้าย (-3.29) และการแจกแจงค่อนข้างโด่ง (10.91)

จากการสัมภาษณ์ พบว่าตัวแปร ความเห็นพ้องในเรื่องวิธีการในเวลาต่อมา (ซึ่งหมายถึงเมื่อกลุ่มย่อยต่างๆได้รับผลประโยชน์ที่ต่างกัน ก็จะทำให้ความเห็นพ้องกันในเรื่องการยกประเด็นการประท้วงขึ้นมา มีความแตกต่างกันไปด้วย)

กลุ่มตัวอย่างเชื่อว่าหากมีการเรียกร้องใหม่และเป็นเรื่องผลประโยชน์ที่ตรงกันก็จะมาประท้วงอีก ในสัดส่วนไม่น้อยที่เชื่อว่ากลุ่มจะมีความคิดเห็นตรงกันอยู่

อย่างไรก็ตามในส่วนน้อย ไม่แน่ใจว่าความเห็นจะตรงกันอยู่ และ อาจแตกต่างกันเมื่อเวลาผ่านไป รวมทั้งอาจถูกแทรกแซงหลังการประท้วงทำให้มีความเห็นไม่ตรงกันมากขึ้น หรือ เพราะผลประโยชน์ที่ได้รับจากการประท้วงครั้งนี้ไม่ได้รับการแบ่งอย่างถูกใจ ก็จะเกิดการแตกแยกกัน

กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของ ความหลากหลายของกลุ่มสมาชิกในเวลาต่อมา เท่ากับ 1.657 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.922 คะแนน ค่าสูงสุดเท่ากับ 5.00 คะแนน ค่าต่ำสุดเท่ากับ 1.00 คะแนน การแจกแจงคะแนนของกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะเบ้ขวา (1.83) และการแจกแจงค่อนข้างโด่ง (3.85)

จากการสัมภาษณ์ พบว่าตัวแปร ความหลากหลายของกลุ่มสมาชิกในเวลาต่อมา (ซึ่งหมายถึง ผลประโยชน์ที่แตกต่างกันของกลุ่มย่อย กลุ่มประชาชน และผู้นำที่ได้รับจากการประท้วงที่ผ่านมา หรือมี การกระจายผลประโยชน์ที่ทำให้สมาชิกรู้สึกไม่เป็นธรรม ก็เป็นสาเหตุให้เกิดความแตกแยกขึ้นในกลุ่มได้)

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เชื่อว่ายังมีความสามัคคีกันอยู่ มีบางส่วนซึ่งน้อยกว่าไม่แน่ใจว่าประท้วงเสร็จแล้วจะรวมกันได้หรือไม่ ประท้วงเสร็จแล้วกลุ่มอาจแตกแยก เพราะผลประโยชน์ที่กลุ่มได้รับต่างกัน

อีกกลุ่มซึ่งเป็นกลุ่มเล็กเชื่อว่าหลังประท้วงแล้วถ้าสำเร็จก็ต่างคนต่างไป และมีบางส่วนเช่นกันเห็นว่าถ้าประท้วงสำเร็จ และได้ผลประโยชน์มากพอก็จะไม่แตกแยก

กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของ ความเดือดร้อนของฝ่ายประท้วงในเวลาต่อมา เท่ากับ 2.449 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.265 คะแนน ค่าสูงสุดเท่ากับ 5.00 คะแนน ค่าต่ำสุดเท่ากับ 1.00 คะแนน การแจกแจงคะแนนของกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะเบ้ขวาเล็กน้อย (0.76) และการแจกแจงค่อนข้างแบนเล็กน้อย (-0.292)

จากการสัมภาษณ์ พบว่าตัวแปร ความเดือดร้อนของฝ่ายประท้วงในเวลาต่อมา(ซึ่งหมายถึงความลำบากที่ได้รับจากการกระทำของฝ่ายต่อต้านการประท้วง หรือจากการประท้วงทั้งที่มีต่อตนเอง ครอบครัว หรือ ภายในกลุ่มที่ทำการประท้วง)

กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน สองประการ คือกลุ่มแรก คิดว่าจะเกิดความเดือดร้อนเนื่องจากต้องสูญเสียสมาชิกในกลุ่มไป เพราะเสียชีวิตจากการประท้วง หรือ ล้มป่วย บาดเจ็บ

อย่างไรก็ตามส่วนหนึ่งซึ่งเป็นกลุ่มที่ไม่เชื่อว่าฝ่ายต่อต้านการประท้วงจะทำการตอบโต้อย่างรุนแรง ก็จะไม่เห็นว่าจะเกิดความเดือดร้อนขึ้นได้ เพราะกลุ่มของตนทำการประท้วงอย่างสงบ

5.3 เปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม ผู้ที่ไม่เคยออกไปประท้วง กลุ่มที่เคยออกไปประท้วงบ้าง และกลุ่มที่ออกไปประท้วงโดยปักหลักอยู่เป็นเวลานาน

ตารางที่ 5.6 แสดงความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มไม่เคยออกไปประท้วง
กลุ่มเคยออกไปประท้วงบ้าง และ กลุ่มออกไปประท้วงแบบปักหลัก

ตัวแปร	ไม่เคย ออกไป ประท้วง	ออกไปประท้วง บ้าง	ประท้วงแบบ ปักหลัก	ระดับความมีนัย สำคัญ
อายุ	39.342	50.625	44.409	**
รายได้ต่อเดือน	4651.36	2055.88	871.66	**
เพศ	1.4	1.38	1.15	**
การศึกษา	8.9	4.97	4.5	**
ปัจจัยด้านอุดมการณ์	4.589	4.708	4.763	
ความหลากหลายของ กลุ่มสมาชิก	4.785	4.173	4.000	**
ต้นทุนของการมีส่วนร่วม	3.595	3.958	3.627	
การจัดองค์การและการ ระดมก่อนหน้า	2.575	3.041	4.436	**
ความจำเป็นที่จะต้องมี แรงจูงใจที่เลือกสรรโดย เฉพาะ	1.144	0.056	0.146	**
ความเห็นพ้องในเรื่องวิธี การ	4.178	5.000	4.772	**
อัตราความต้องการ ความสำเร็จ	4.184	4.777	4.927	**

ตัวแปร	ไม่เคย ออกไป ประท้วง	ออกไปประท้วง บ้าง	ประท้วงแบบ ปักหลัก	ระดับความมีนัย สำคัญ
ความสามารถในการ เสนอแรงจูงใจที่เลือกสรร โดยเฉพาะ	3.863	4.666	4.709	**
ประสิทธิผลของแรงจูงใจ ที่เลือกสรรโดยเฉพาะนั้น	3.445	4.763	4.563	**
ทรัพยากรที่ฝ่ายประท้วงมี อยู่ในปัจจุบัน	13522.9	37650	41350	
ความสามารถในการ ระแວดระวัง	2.986	3.833	4.681	**
ความรู้ในเรื่องเทคนิคการ ประท้วง	1.309	1.082	0.864	**
อัตราความสำเร็จที่มีมา ก่อน	2.178	2.770	3.290	**
ระดับความเหน็ดเหนื่อย	4.020	4.944	4.209	**
ประสิทธิภาพของการ ระดม	3.486	4.430	4.636	**
ระดับของการระดมและ ความสามารถในการ รักษาไว้ซึ่งสมาชิก	4007.89	4341.72	3370.98	**
ระดับความสำเร็จของ ฝ่ายประท้วงที่คาดไว้	3.534	4.548	4.327	**
ขอบเขตความเดือดร้อนที่ เกิดขึ้น	3.006	3.111	3.963	**

ตัวแปร	ไม่เคย ออกไป ประท้วง	ออกไปประท้วง บ้าง	ประท้วงแบบ ปักหลัก	ระดับความมีนัย สำคัญ
ความรู้ว่าฝ่ายต่อต้านการ ประท้วงมีเป้าหมาย และ ทรัพยากรขนาดไหน	1.801	2.277	4.118	**
ความสามารถในการคาด คะเนการตอบโต้ของฝ่าย ต่อต้านการประท้วง	1.767	1.854	3.081	**
พฤติกรรมของฝ่าย ต่อต้านการประท้วงที่ผ่าน มา	2.684	2.895	3.027	
อัตราและประสิทธิผลการ ระดมของฝ่ายต่อต้านการ ประท้วง	508.897	14950.294	297.272	
การตอบโต้ของฝ่าย ต่อต้านการประท้วงใน เวลาต่อมา	2.095	3.381	3.045	**
พฤติกรรมของฝ่าย ประท้วงในเวลาต่อมา	3.301	2.583	4.927	**
ความเห็นพ้องในเรื่องวิธี การในเวลาต่อมา	4.342	4.986	4.781	**
ความหลากหลายของ กลุ่มสมาชิกในเวลาต่อมา	1.233	1.084	0.100	**
ความเดือดร้อนของฝ่าย ประท้วงในเวลาต่อมา	3.383	3.048	1.663	**

* $p < .05$ ** $p < .01$

จากตารางที่ 5.6 พอจะสรุปได้ว่า ตัวแปรปัจจัยด้านอุดมการณ์ ต้นทุนของการมีส่วนร่วม ทรัพยากรที่ฝ่ายประท้วงมีอยู่ในปัจจุบัน พฤติกรรมของฝ่ายต่อต้านการประท้วงที่ผ่านมา อัตราและประสิทธิผลการระดมของฝ่ายต่อต้านการประท้วง ไม่มีค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยออกไปประท้วง หรือ ออกไปประท้วงไม่ว่าจะเป็นเวลาสั้นๆ หรือยาวนานก็ตาม ส่วนตัวแปรนอกจากนั้นมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

ในตัวแปรด้านสถานะทางสังคม ตัวแปรอายุมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง สี่สิบปี ถึง ห้าสิบปี โดยประมาณในทุกกลุ่มแต่กลุ่มที่เคยออกไปประท้วงบ้างมีอายุเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ห้าสิบปี ส่วนกลุ่มที่ไม่เคยออกไปประท้วงเลยมีอายุเฉลี่ยต่ำสุดในขณะที่กลุ่มซึ่งออกไปประท้วงแบบปักหลักมีอายุอยู่ในย่านกลาง เมื่อดูที่ตัวแปรรายได้ต่อเดือนจะพบว่า ผู้มีรายได้ต่ำกว่าจะมีแนวโน้มออกไปทำการประท้วงมากกว่า โดยกลุ่มที่ไม่เคยออกไปประท้วงจะมีรายได้เฉลี่ยที่ 4600 บาท กลุ่มที่เคยออกไปประท้วงมีรายได้เฉลี่ยที่ 2000 บาท ส่วนกลุ่มที่ปักหลักประท้วงนานๆจะมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนเพียง 800บาท เช่นเดียวกับเรื่องการศึกษาที่ กลุ่มไม่เคยออกไปประท้วงจะมีระดับการศึกษาเฉลี่ย 9 ปี กลุ่มที่เคยออกไปประท้วงบ้างการศึกษาเฉลี่ย 6 ปี และกลุ่มที่ปักหลักประท้วงจะมีการศึกษาเฉลี่ย 5 ปี ส่วนเพศนั้นส่วนใหญ่เป็นชายคล้ายกัน

ในตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการประท้วงนั้น จะเห็นค่าเฉลี่ยที่แตกต่างอย่างเห็นได้ชัดของกลุ่มที่ไม่เคยออกไปประท้วงเมื่อเทียบกับกลุ่มที่ออกไปประท้วง ดังจะเห็นได้ดังต่อไปนี้คือ กลุ่มที่ไม่เคยประท้วงจะไม่คุ้นเคยกับการจัดองค์การและการระดมก่อนหน้าในขณะที่กลุ่มที่ประท้วงยาวนานจะมีความคุ้นเคยสูงสุด ในเรื่องความจำเป็นที่จะต้องมีความแรงใจที่เลือกสรร โดยเฉพาะที่แรงใจพอมีค่าเฉลี่ยไม่ต่างกันมากนัก แต่ในตัวแปรความเห็นพ้องต้องกันในเรื่องวิธีการผู้ไม่เคยออกไปประท้วงจะมีค่าเฉลี่ยต่ำ แสดงว่าผู้ที่ไม่เคยประท้วงจะไม่คุ้นเคยกับการกำหนดประเด็นที่จะทำการประท้วง ในเรื่องความหลากหลายของกลุ่มสมาชิกนั้น เห็นได้ชัดว่ากลุ่มที่ยิ่งทำการประท้วงมากขึ้นเท่าไรความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของกลุ่มสมาชิกก็จะมากขึ้นเท่านั้น ในเรื่องความต้องการความสำเร็จนั้นกลุ่มที่ปักหลักประท้วงยาวนานนั้นมีความต้องการความสำเร็จสูงมากในขณะที่กลุ่มไม่เคยประท้วงจะไม่ให้ความสำคัญมากเท่า ในด้านความสามารถในการเสนอแรงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะนั้น กลุ่มไม่เคยประท้วงจะมีต่ำมาก

เห็นได้ชัดว่าไม่มีความสามารถในการหาผลประโยชน์มาเพื่อจูงใจให้มีผู้เข้าร่วมประท้วงได้มาก เช่นเดียวกับการไม่คาดหวังว่าทางเลือกหรือประเด็นการประท้วงนั้นจะประสบความสำเร็จ ส่วนทรัพยากรที่ควรจะมีเพื่อทำการประท้วงนั้นกลุ่มที่ประท้วงอย่างปักหลักนั้นต้องการเป็นจำนวนมาก ในขณะที่กลุ่มไม่เคยประท้วงจะคาดไว้ต่ำกว่าถึงสี่เท่า ในเรื่องการระแวงระวังภัยนั้นกลุ่มที่ประท้วงปักหลักจะให้ความสำคัญมากในขณะที่ผู้ไม่เคยประท้วงนั้นจะให้ความสำคัญน้อยมาก แต่เป็นที่น่าประหลาดใจว่ากลุ่มที่ทำการประท้วงอย่างปักหลักกลับมีความรู้ในเรื่องเทคนิคการประท้วงต่ำกว่ากลุ่มอื่น และ กลุ่มที่ไม่เคยไปประท้วงเชื่อว่าตนเองมีความรู้ในเทคนิคนี้ดีพอ จะมีความเป็นไปได้ขนาดไหนที่ผู้ซึ่งออกไปประท้วงอย่างปักหลักนั้นจะมีประสบการณ์มากพอจะเชื่อว่าความรู้ที่ตนเองมีอยู่นั้นแท้จริงยังน้อยอยู่ก็ได้ อย่างไรก็ตามผู้ที่เคยประท้วงอย่างปักหลักจะมีประสบการณ์เรื่องความสำเร็จที่มีมาก่อน ในขณะที่กลุ่มไม่เคยประท้วงจะมีต่ำมาก เหตุหนึ่งก็เพราะไม่เคยออกไปประท้วงนั่นเอง ในระดับของความเหนียวแน่นใกล้เคียงกัน ส่วนประสิทธิภาพในการระดมคนนั้นกลุ่มที่ปักหลักประท้วงนั้นมีความมั่นใจสูงกว่ามาก ส่วนจำนวนที่คาดว่าจะระดมได้กลุ่มที่ปักหลักประท้วงคาดว่าจะระดมได้ประมาณ 3000 คน ส่วนกลุ่มอื่นอยู่ที่ 4000 คน ความคาดหวังต่อระดับความสำเร็จของกลุ่มที่ไม่เคยออกไปประท้วงคงอยู่ในระดับต่ำกว่ากลุ่มอื่นตามที่คาด ในด้านความเดือดร้อนนั้นกลุ่มที่ปักหลักประท้วงจะมีมากกว่ากลุ่มอื่นในขณะที่กลุ่มไม่เคยออกไปประท้วงไม่คิดว่าจะมีความเดือดร้อนมากนัก เรื่องนี้ก็เห็นได้ชัดว่ากลุ่มที่ปักหลักประท้วงนานๆก็เพราะได้รับความเดือดร้อนอย่างรุนแรงกว่าจึงต้องการเข้ามาประท้วงให้สำเร็จ ที่เป็นไปตามคาดหมายคือกลุ่มที่ปักหลักประท้วงเชื่อว่าตนเองทราบว่ามีเป้าหมายและทรัพยากรขนาดไหนในขณะที่กลุ่มไม่เคยออกไปประท้วงมีความรู้ต่ำอย่างมาก ซึ่งคงเป็นเพราะไม่ได้ติดตามข่าวสารทางการเมืองมากเพียงพอนั่นเอง ส่วนตัวแปรความสามารถในการคาดคะเนการตอบโต้ของฝ่ายต่อต้านการประท้วงก็มีลักษณะสอดคล้องกัน รวมทั้งตัวแปร การรู้ถึงพฤติกรรมของฝ่ายต่อต้านการประท้วงที่ผ่านมาเช่นกัน ในเรื่องของจำนวนคนที่กลุ่มต่างๆทราบว่าฝ่ายต่อต้านการประท้วงจะระดมได้ขนาดไหนนั้น กลุ่มที่เคยออกไปประท้วงบ้างจะประมาณไว้สูงคือประมาณ 1500 คน ในขณะที่กลุ่มซึ่งปักหลักประมาณไว้ที่ประมาณ 300 คน ส่วนกลุ่มไม่เคยออกไปประท้วงประมาณไว้ที่ 500 คน ส่วนการรู้ว่าหลังจากการประท้วงผ่านไปแล้วยังต่อต้านการประท้วงจะทำอย่างไรนั้นกลุ่มไม่เคยออกไปประท้วงจะทราบน้อยที่สุด และการจะทราบว่าหลังการประท้วงแล้วฝ่ายประท้วงจะทำอะไรต่อไปนั้นกลุ่มปักหลักประท้วงจะทราบใน

อัตราสูงมาก ส่วนความเห็นพ้องในเรื่องประเด็นต่างๆหลังการประท้วงนั้นกลุ่มที่เคยออกไปประท้วงจะสูงสุดแต่โดยเฉลี่ยแล้วใกล้เคียงกัน อย่างไรก็ตามกลุ่มที่ปักหลักนั้นมีความมั่นใจว่ากลุ่มของตนหลังการประท้วงนั้นจะมีความเหนียวแน่นมากส่วนกลุ่มที่ไม่เคยประท้วงนั้นไม่มั่นใจว่ากลุ่มของตนจะมีความเหนียวแน่นต่อไป ส่วนความเดือดร้อนหลังการประท้วงนั้นกลับเป็นตรงกันข้าม โดยกลุ่มที่ไม่เคยออกไปประท้วงนั้นจะมีความหวาดกลัวอยู่มากกว่า ในขณะที่กลุ่มซึ่งปักหลักประท้วงนั้นมีความมั่นใจว่าจะไม่มีความเดือดร้อนตามมาอย่างแน่นอน เพราะมีค่าเฉลี่ยความวิตกกังวลต่อปัญหาหลังการประท้วง ต่ำมาก ซึ่งก็เป็นเหตุเป็นผลอยู่ในตัวเองแล้วว่า กลุ่มที่ปักหลักประท้วงนั้นมีประสบการณ์และการคาดคะเนความเปลี่ยนแปลงต่างๆ จากการมีส่วนร่วมทางการเมืองสูงกว่ากลุ่มอื่นๆ

เพื่อให้เห็นความแตกต่างระหว่างกลุ่มทั้งสามประเภทมากยิ่งขึ้น จึงทำการจำแนกความแตกต่างในแต่ละตัวแปรในการมีส่วนร่วมทางการเมือง ออกตามกลุ่มต่างๆ ได้แก่กลุ่มที่ไม่เคยออกไปประท้วง กลุ่มที่เคยออกไปประท้วงบ้าง และ กลุ่มที่ออกไปประท้วงแบบปักหลัก

ตารางที่ 5.7 แสดงความแตกต่างกันของแต่ละตัวแปร จำแนกในแต่ละกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่มที่ไม่เคยออกไปประท้วง เคยออกไปประท้วงบ้าง และ ออกไปประท้วงแบบปักหลัก

ตัวแปร	ความแตกต่างการประท้วงระหว่างกลุ่มไม่เคย และกลุ่มเคยบ้าง	ความแตกต่างการประท้วงระหว่างกลุ่มเคยบ้าง และกลุ่มประท้วงปักหลัก	ความแตกต่างการประท้วงระหว่างกลุ่มประท้วงปักหลัก และกลุ่มไม่เคย
อายุ	8.74**	8.61**	21.96**
รายได้ต่อเดือน	21.37**	44.86**	123.26**
เพศ	0.58	84.15**	99.11**
การศึกษา	118.94**	11.44**	312.4**
ปัจจัยด้านอุดมการณ์	4.60*	2.05	12.06**

ตัวแปร	ความแตกต่าง การประท้วง ระหว่าง กลุ่มไม่เคย และ กลุ่มเคยบ้าง	ความแตกต่างการ ประท้วงระหว่าง กลุ่มเคยบ้าง และ กลุ่มประท้วงปักหลัก	ความแตกต่างการ ประท้วงระหว่าง กลุ่มประท้วงปักหลัก และ กลุ่มไม่เคย
ความหลากหลายของกลุ่ม สมาชิก	31.80**	10.56**	35.18**
ต้นทุนของการมีส่วนร่วม	8.59**	0.024	6.58*
การจัดองค์การและการระดม ก่อนหน้านี้	19.3**	4.08*	53.48**
ความจำเป็นที่จะต้องมีความ ใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะ	273.62**	18.29**	135.09**
ความเห็นพ้องในเรื่องวิธีการ	253.29*	56.84**	57.97**
อัตราความต้องการความ สำเร็จ	43.21**	12.63**	109.51**
ความสามารถในการเสนอ แรงจูงใจที่เลือกสรรโดย เฉพาะ	91.48**	2.36	123.96**
ประสิทธิผลของแรงจูงใจที่ เลือกสรรโดยเฉพาะนั้น	208.11**	15.1**	66.82**
ทรัพยากรที่ฝ่ายประท้วงมีอยู่ ในปัจจุบัน	2.65	1.288	9.15**
ความสามารถในการ ระแວดระวัง	17.56**	1.88	30.18**
ความรู้ในเรื่องเทคนิคการ ประท้วง	19.22**	0.643	32.38**
อัตราความสำเร็จที่มีมาก่อน	32.753**	8.41**	6.84**
ระดับความเหนียวแน่น	161.12**	68.27**	20.02**

ตัวแปร	ความแตกต่าง การประท้วง ระหว่าง กลุ่มไม่เคย และ กลุ่มเคยบ้าง	ความแตกต่างการ ประท้วงระหว่าง กลุ่มเคยบ้าง และ กลุ่มประท้วงปักหลัก	ความแตกต่างการ ประท้วงระหว่าง กลุ่มประท้วงปักหลัก และ กลุ่มไม่เคย
ประสิทธิภาพของการระดม	171.83**	15.92**	218.2**
ระดับของการระดมและความ สามารถในการรักษาไว้ซึ่ง สมาชิก	194.96**	30.0**	0.083
ระดับความสำเร็จของฝ่าย ประท้วงที่คาดไว้	36.36**	0.92	44.0**
ขอบเขตความเดือดร้อนที่เกิด ขึ้น	2.55	0.288	0.83
ความรู้ว่าฝ่ายต่อต้านการ ประท้วงมีเป้าหมายและ ทรัพยากรขนาดไหน	0.84	10.86**	6.11*
ความสามารถในการคาด คะเนการตอบโต้ของฝ่าย ต่อต้านการประท้วง	2.67	28.44**	10.79**
พฤติกรรมของฝ่ายต่อต้าน การประท้วงที่ผ่านมา	77.92**	115.07**	1.14
อัตราและประสิทธิผลการ ระดมของฝ่ายต่อต้านการ ประท้วง	3.035	2.234	8.71**
การตอบโต้ของฝ่ายต่อต้าน การประท้วงในเวลาต่อมา	7.46**	1.313	10.35**
พฤติกรรมของฝ่ายประท้วงใน เวลาต่อมา	50.06**	132.02**	574.07**

ตัวแปร	ความแตกต่าง การประท้วง ระหว่าง กลุ่มไม่เคย และ กลุ่มเคยบ้าง	ความแตกต่างการ ประท้วงระหว่าง กลุ่มเคยบ้าง และ กลุ่มประท้วงปักหลัก	ความแตกต่างการ ประท้วงระหว่าง กลุ่มประท้วงปักหลัก และ กลุ่มไม่เคย
ความเห็นพ้องในเรื่องวิธีการ ในเวลาต่อมา	161.43**	137.50**	59.47**
ความหลากหลายของกลุ่ม สมาชิกในเวลาต่อมา	40.80**	43.27**	189.25**
ความเดือดร้อนของฝ่าย ประท้วงในเวลาต่อมา	34.06**	14.07**	129.54**

* $p < .05$ ** $p < .01$

จากตารางที่ 5.7 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มคนที่ไม่ไปประท้วงบ้างกับกลุ่มที่ไม่ไปประท้วงอย่างปักหลัก มีตัวแปรในส่วนที่ไม่แตกต่างกัน 10 ตัวแปรได้แก่ ตัวแปร ปัจจัยด้านอุดมการณ์ ต้นทุนของการมีส่วนร่วม ความสามารถในการเสนอแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะ ทรัพยากรที่ฝ่ายประท้วงมีอยู่ในปัจจุบัน ความสามารถในการระแวงระวัง ความรู้ในเรื่องเทคนิคการประท้วง ระดับความสำเร็จของฝ่ายประท้วงที่คาดหวัง ขอบเขตความเดือดร้อนที่เกิดขึ้น อัตราและประสิทธิผลการระดมของ ฝ่ายต่อต้านการประท้วง การตอบโต้ของฝ่ายต่อต้านการประท้วงในเวลาต่อมา กล่าวโดยสรุปได้ว่า กลุ่มที่ไม่ไปประท้วงบ้างกับกลุ่มที่ไม่ไปประท้วงอย่างปักหลักมีลักษณะของพฤติกรรมหลายส่วนที่ไม่แตกต่างกัน ในทางตรงกันข้าม กลุ่มที่ไม่เคยออกไปประท้วง มีค่าเฉลี่ยในแต่ละตัวแปร แตกต่างจากกลุ่มที่เคยออกไปประท้วงบ้างจำนวน 22 ตัวแปร และ แตกต่างจากกลุ่มที่ออกไปประท้วงอย่างปักหลักจำนวน 24 ตัวแปร ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า กลุ่มที่เคยไปประท้วงบ้าง กับกลุ่มที่ไม่ไปประท้วงอย่างปักหลักมีคุณลักษณะของกลุ่มและแนวความคิดต่างๆส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกัน แต่กลุ่มที่ไม่เคยออกไปประท้วงจะมีคุณลักษณะของกลุ่มและแนวความคิดต่างๆ แตกต่างจากกลุ่ม ที่เคยออกไปประท้วงและกลุ่มที่ออกไปประท้วงอย่างปักหลัก อย่างไรก็ตามการวิจัยในครั้งนี้ไม่ได้มุ่งศึกษา ความแตกต่างกันของแต่ละตัวแปรในแต่ละกลุ่มที่มีความแตกต่างกัน ดังนั้นจึงสรุปไว้เพียงว่า กลุ่มที่ไม่เคยออกไปประท้วงมีความแตกต่างจากกลุ่มที่เคยออกไปประท้วงบ้าง และออกไปประท้วงแบบปักหลักในตัวแปรซึ่งเป็นส่วนใหญ่ ในขณะที่เดียวกันในกลุ่มที่เคยออกไป

ประท้วงบ้าง และ ออกไปประท้วงแบบขี้กาก็มีค่าเฉลี่ยของบางตัวแปรเป็นส่วนใหญ่ที่สุด คล้ายกัน เช่นกัน

ในส่วนต่อไปนี้จะเป็นการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ และเนื่องจากในบางตัวแปรนั้น มีการวัดที่แตกต่างกัน จึงได้ทำการปรับรหัสตัวแปรดังกล่าวให้อยู่ในมาตรฐานเดียวกันทั้งหมด โดยมีการปรับค่าดังนี้

ตัวแปร ทรัพยากรที่ฝ่ายประท้วงมีอยู่ในปัจจุบัน

0-500	มีค่า	1
501-1000	มีค่า	2
1001-1500	มีค่า	3
1501-2000	มีค่า	4
2001 ขึ้นไป	มีค่า	5

ตัวแปร ระดับของการระดมและความสามารถในการรักษาไว้ซึ่งสมาชิก

0-2500	มีค่า	1
2501-5000	มีค่า	2
5001-7500	มีค่า	3
7501-10000	มีค่า	4
10001 ขึ้นไป	มีค่า	5

ตัวแปร อัตราและประสิทธิผลการระดมของฝ่ายต่อต้านการประท้วง

0-200	มีค่า	1
201-400	มีค่า	2
401-600	มีค่า	3
601-800	มีค่า	4
801 ขึ้นไป	มีค่า	5

5.4 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการประท้วง

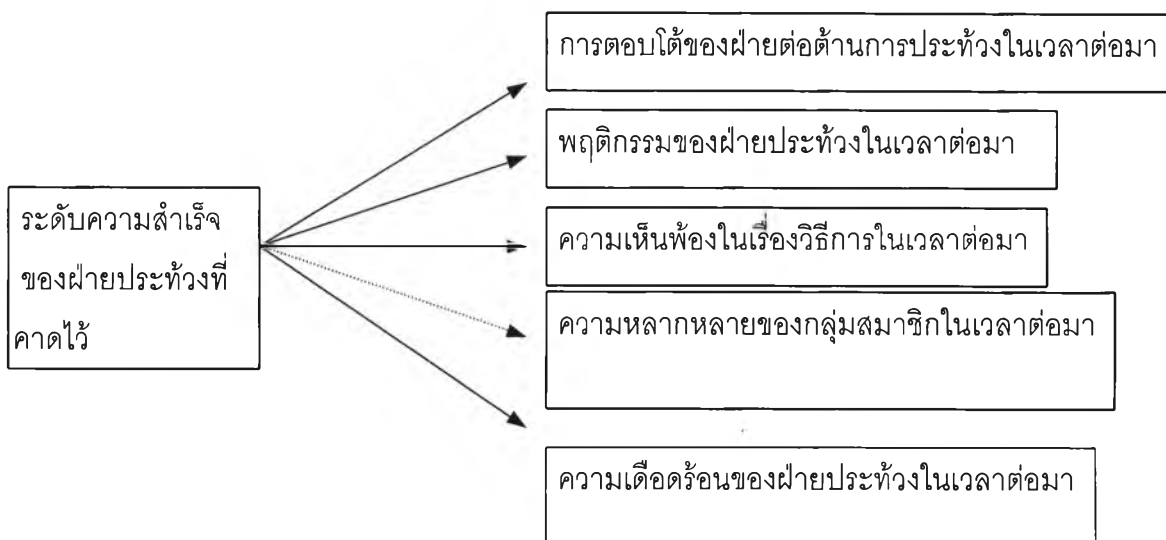
5.4.1 ความสัมพันธ์ของ ระดับความสำเร็จของฝ่ายประท้วงที่คาดหวัง การตอบโต้ของฝ่ายต่อต้านการประท้วงในเวลาต่อมา พฤติกรรมของฝ่ายประท้วงในเวลาต่อมา ความเห็นพ้องในเรื่องวิธีการในเวลาต่อมา ความหลากหลายของกลุ่มสมาชิกในเวลาต่อมา ความเดือดร้อนของฝ่ายประท้วงในเวลาต่อมา

ตัวแปรสาเหตุ	ตัวแปรผล	R	R ²	ค่าสัมประสิทธิ์ เส้นอิทธิพล
ระดับความสำเร็จของฝ่ายประท้วงที่คาดหวัง	การตอบโต้ของฝ่ายต่อต้านการประท้วงในเวลาต่อมา	0.28	0.79	0.28**
	พฤติกรรมของฝ่ายประท้วงในเวลาต่อมา	0.20	0.04	-0.20**
	ความเห็นพ้องในเรื่องวิธีการในเวลาต่อมา	0.12	0.0116	-0.13*
	ความหลากหลายของกลุ่มสมาชิกในเวลาต่อมา	0.01	0.00	0.01
	ความเดือดร้อนของฝ่ายประท้วงในเวลาต่อมา	0.15	0.02	0.15*

* P < .05 ** P < .01

ค่าสัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพลในตัวแบบโครงสร้าง ชุดที่หนึ่ง ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 2 ตัวคือ 0.28 , -0.20 สัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพลที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 ตัวคือ -0.13, 0.15

ภาพที่ 5.1 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ระดับความสำเร็จของฝ่ายประท้วงที่คาดหวัง ที่มีต่อตัวแปร การตอบโต้ของฝ่ายต่อต้านการประท้วงในเวลาต่อมา พฤติกรรมของฝ่ายประท้วงในเวลาต่อมา ความเห็นพ้องในเรื่องวิธีการในเวลาต่อมา ความหลากหลายของกลุ่มสมาชิกในเวลาต่อมา และ ความเดือดร้อนของฝ่ายประท้วงในเวลาต่อมา

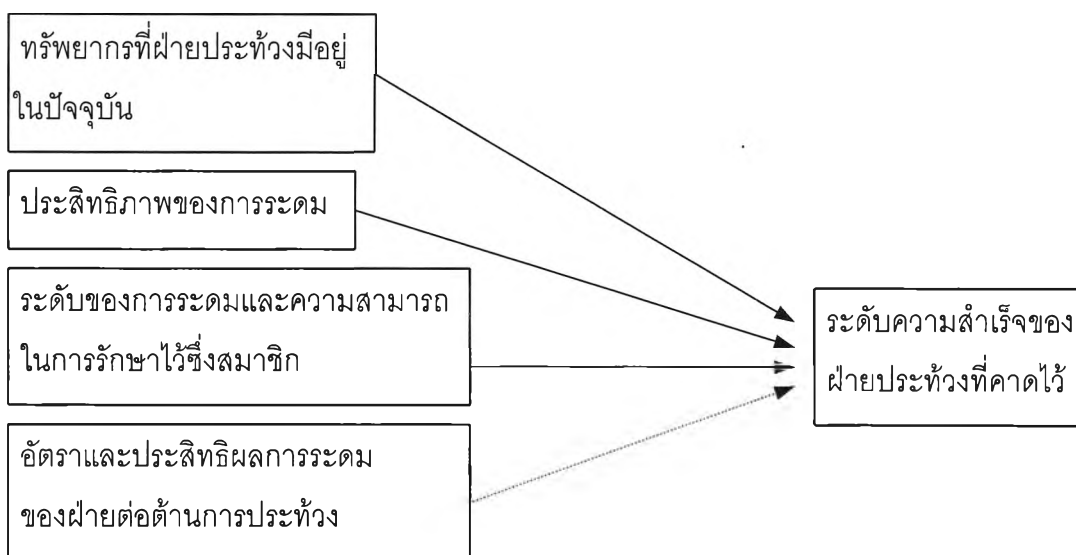
5.4.2 ความสัมพันธ์ของ ระดับความสำเร็จของฝ่ายประท้วงที่คาดไว้ ทรัพยากรที่ฝ่ายประท้วงมีอยู่ในปัจจุบัน ประสิทธิภาพของการระดม ระดับของการระดม และ ความสามารถในการรักษาไว้ซึ่งสมาชิก อัตราและประสิทธิผลการระดมของฝ่ายต่อต้านการประท้วง

ตัวแปรสาเหตุ	ตัวแปรผล	R	R ²	ค่าสัมประสิทธิ์ เส้นอิทธิพล
ทรัพยากรที่ฝ่ายประท้วง มีอยู่ในปัจจุบัน	ระดับความ สำเร็จของฝ่าย ประท้วงที่คาดไว้	0.82	0.677	-0.57**
ประสิทธิภาพของการ ระดม				0.668**
ระดับของการระดม และ ความสามารถในการ การรักษาไว้ซึ่งสมาชิก				0.326**
อัตราและประสิทธิผล การระดมของฝ่าย ต่อต้านการประท้วง				0.002

* P < .05 ** P < .01

ค่าสัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพลในตัวแบบโครงสร้าง ชุดที่สอง ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 ตัวคือ -0.57, 0.668, 0.326

ภาพที่ 5.2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ทรัพยากรที่ฝ่ายประท้วงมีอยู่ในปัจจุบัน ประสิทธิภาพของการระดม ระดับของการระดม และ ความสามารถในการรักษาไว้ซึ่งสมาชิก อัตราและประสิทธิผลการระดมของฝ่ายต่อต้านการประท้วง ที่มีต่อ ระดับความสำเร็จของฝ่ายประท้วงที่คาดหวัง

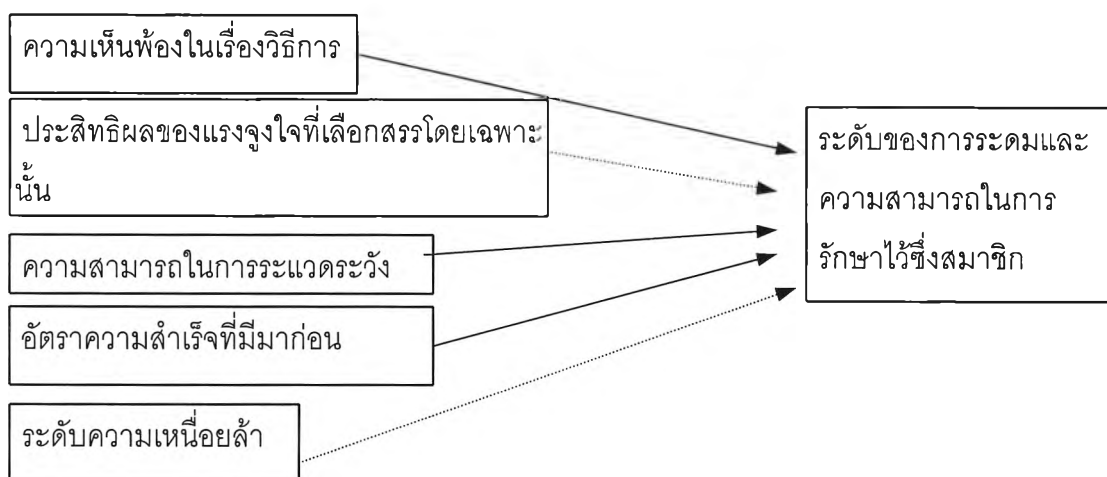
5.4.3 ความสัมพันธ์ของ ความเห็นพ้องในเรื่องวิธีการ ประสิทธิภาพของแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะนั้น ความสามารถในการระแວดระวัง อัตราความสำเร็จที่มีมาก่อน ระดับความเหนื่อยล้า ระดับของการระดม และ ความสามารถในการรักษาไว้ซึ่งสมาชิก

ตัวแปรสาเหตุ	ตัวแปรผล	R	R ²	ค่าสัมประสิทธิ์ เส้นอิทธิพล
ความเห็นพ้องในเรื่องวิธีการ	ระดับของการระดม และ ความสามารถในการรักษาไว้ซึ่งสมาชิก	0.54	0.30	-0.338**
ประสิทธิผลของแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะนั้น				-0.109
ความสามารถในการระแວดระวัง				0.147*
อัตราความสำเร็จที่มีมาก่อน				-0.478**
ระดับความเหนื่อยล้า				-0.036

P < .05 ** P < .01

ค่าสัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพลในตัวแบบโครงสร้าง ชุดที่สาม ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 มี 2 ตัวคือ -0.338,-0.478 และ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ตัวคือ 0.147

ภาพที่ 5.3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอัตราความสำเร็จที่มีมาก่อน ความเห็นพ้องในเรื่องวิธีการ ประสิทธิภาพของแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะนั้น ความสามารถในการระแวงระวัง ระดับความเหนื่อยล้า ที่มีอิทธิพลต่อ ตัวแปรระดับของการระดม และ ความสามารถในการรักษาไว้ซึ่งสมาชิก

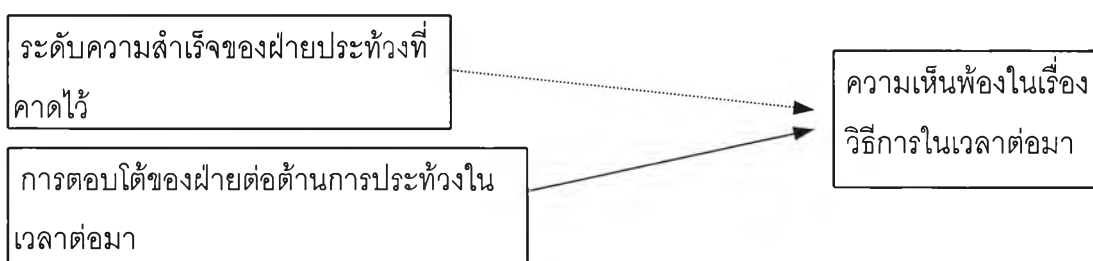
5.4.4 ความสัมพันธ์ของ ระดับความสำเร็จของฝ่ายประท้วงที่คาดหวัง การตอบโต้ของฝ่ายต่อต้านการประท้วงในเวลาต่อมา ความเห็นพ้องในเรื่องวิธีการในเวลาต่อมา

ตัวแปรสาเหตุ	ตัวแปรผล	R	R ²	ค่าสัมประสิทธิ์ เส้นอิทธิพล
ระดับความสำเร็จ ของฝ่ายประท้วงที่ คาดหวัง	ความเห็นพ้องใน เรื่องวิธีการในเวลา ต่อมา	0.196	0.038	-0.08
การตอบโต้ของฝ่าย ต่อต้านการประท้วง ในเวลาต่อมา				-0.16*

* P < .05 ** P < .01

ค่าสัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพลในตัวแบบโครงสร้าง ชุดที่สี่ ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 มี 1 ตัวคือ -0.16

ภาพที่ 5.4 แสดงความสัมพันธ์ของ ตัวแปรระดับความสำเร็จของฝ่ายประท้วงที่คาดหวัง การตอบโต้ของฝ่ายต่อต้านการประท้วงในเวลาต่อมา ที่มีต่อตัวแปรตาม ความเห็นพ้องในเรื่องวิธีการในเวลาต่อมา

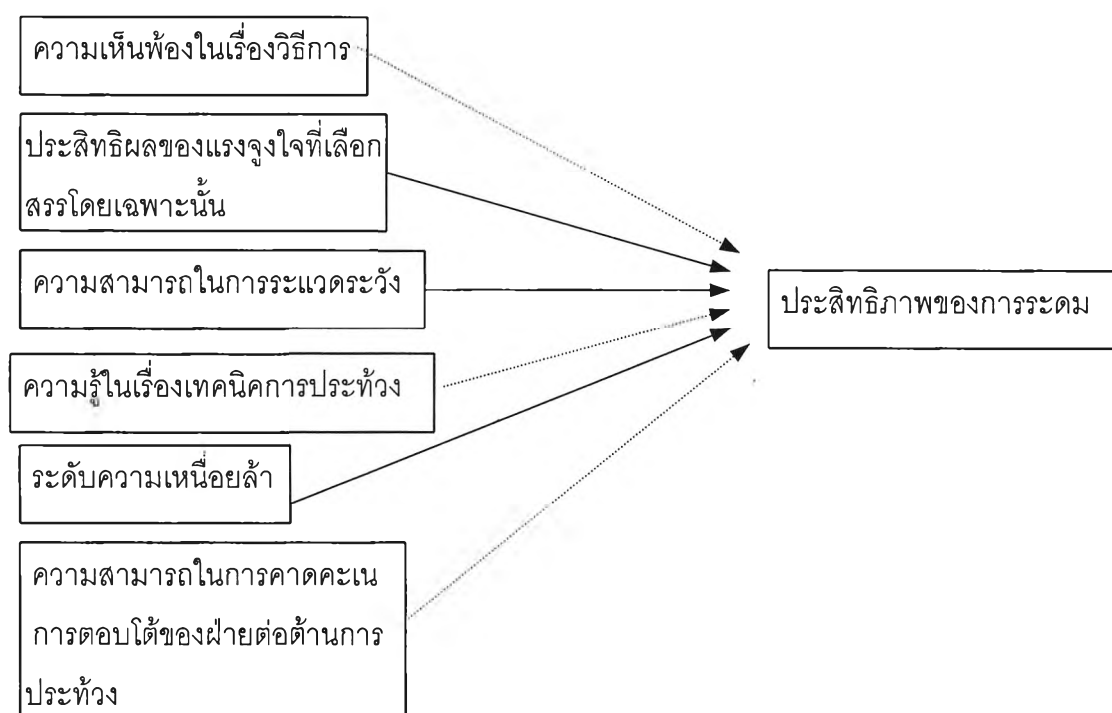
5.4.5 ความสัมพันธ์ของ ความเห็นพ้องในเรื่องวิธีการ ประสิทธิภาพของแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะนั้น ความสามารถในการระแวงระวัง ความรู้ในเรื่องเทคนิคการประท้วง ระดับความเห็น้อยล้ำ ประสิทธิภาพของการระดม ความสามารถในการคาดคะเนการตอบโต้ของฝ่ายต่อต้านการประท้วง

ตัวแปรสาเหตุ	ตัวแปรผล	R	R ²	ค่าสัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพล
ความเห็นพ้องในเรื่องวิธีการ	ประสิทธิภาพของการระดม	0.58	0.337	-0.09
ประสิทธิผลของแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะนั้น				0.16*
ความสามารถในการระแวงระวัง				0.58**
ความรู้ในเรื่องเทคนิคการประท้วง				-0.09
ระดับความเห็น้อยล้ำ				0.26**
ความสามารถในการคาดคะเนการตอบโต้ของฝ่ายต่อต้านการประท้วง				0.023

* P < .05 ** P < .01

ค่าสัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพลในตัวแบบโครงสร้าง ชุดที่ห้า ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 มี 2 ตัวคือ 0.58, 0.26 สัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพลที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 มี 1 ตัวคือ 0.16

ภาพที่ 5.5 แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปร ความเห็นพ้องในเรื่องวิธีการ ประสิทธิภาพของแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะนั้น ความสามารถในการระแวงระวัง ความรู้ในเรื่องเทคนิคการประท้วง ระดับความเหนื่อยล้า ความสามารถในการคาดคะเนการตอบโต้ของฝ่ายต่อต้านการประท้วง ที่มีต่อตัวแปร ประสิทธิภาพของการระดม

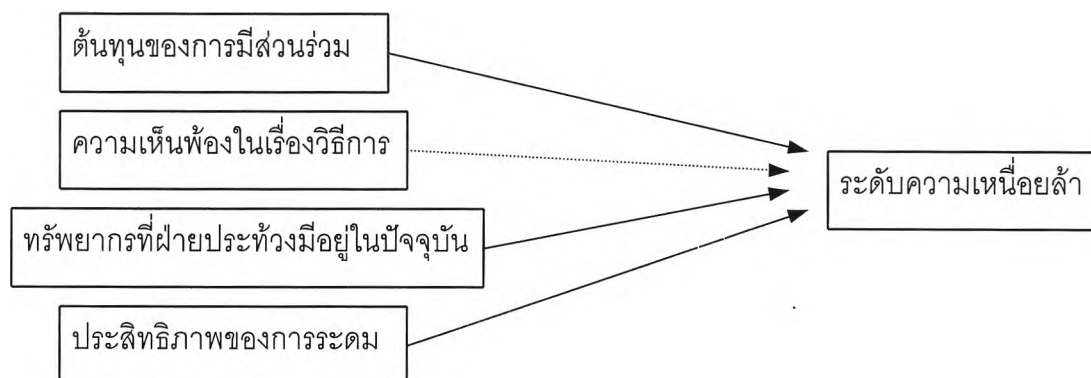
5.4.6 ความสัมพันธ์ของ ต้นทุนของการมีส่วนร่วม ความเห็นพ้องในเรื่องวิธีการ
ทรัพยากรที่ฝ่ายประท้วงมีอยู่ในปัจจุบัน ระดับความเหนียวแน่น ประสิทธิภาพของการระดม

ตัวแปรสาเหตุ	ตัวแปรผล	R	R ²	ค่าสัมประสิทธิ์ เส้นอิทธิพล
ต้นทุนของการมี ส่วนร่วม	ระดับความ เหนียวแน่น	0.319	0.102	0.17*
ความเห็นพ้องใน เรื่องวิธีการ				-0.014
ทรัพยากรที่ฝ่าย ประท้วงมีอยู่ใน ปัจจุบัน				-0.23**
ประสิทธิภาพ ของการระดม				0.22**

* P < .05 ** P < .01

ค่าสัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพลในตัวแบบโครงสร้าง ชุดที่หก ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01
มี 2 ตัวคือ -0.23, 0.22 สัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพลที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 มี 1 ตัวคือ 0.17

ภาพที่ 5.6 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ต้นทุนของการมีส่วนร่วม ความเห็นพ้องในเรื่องวิธีการ ทรัพยากรที่ฝ่ายประท้วงมีอยู่ในปัจจุบัน ประสิทธิภาพของการระดม ที่มีต่อตัวแปรระดับความเหนียวแน่น

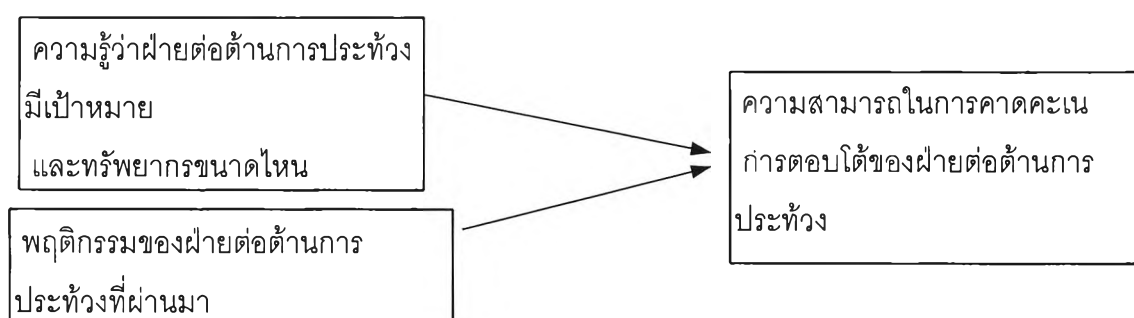
5.4.7 ความสัมพันธ์ของ ความรู้ที่ฝ่ายต่อต้านการประท้วงมีเป้าหมายและทรัพยากร ขนาดไหน ความสามารถในการคาดคะเนการตอบโต้ของฝ่ายต่อต้านการประท้วง พฤติกรรมของ ฝ่ายต่อต้านการประท้วงที่ผ่านมา

ตัวแปรสาเหตุ	ตัวแปรผล	R	R ²	ค่าสัมประสิทธิ์ เส้นอิทธิพล
ความรู้ที่ฝ่ายต่อต้านการประท้วงมีเป้าหมายและทรัพยากรขนาดไหน	ความสามารถในการคาดคะเนการตอบโต้ของฝ่ายต่อต้านการประท้วง	0.78	0.61	0.45**
พฤติกรรมของฝ่ายต่อต้านการประท้วงที่ผ่านมา				0.46**

* P < .05 ** P < .01

ค่าสัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพลในตัวแบบโครงสร้าง ชุดที่เจ็ด ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 มี 2 ตัวคือ 0.45, 0.46

ภาพที่ 5.7 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ความรู้ที่ฝ่ายต่อต้านการประท้วงมีเป้าหมายและทรัพยากรขนาดไหน พฤติกรรมของฝ่ายต่อต้านการประท้วงที่ผ่านมา ที่มีต่อตัวแปร ความสามารถในการคาดคะเนการตอบโต้ของฝ่ายต่อต้านการประท้วง

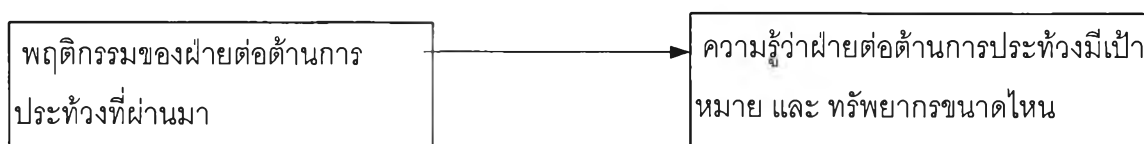
5.4.8 ความสัมพันธ์ของ ความรู้ที่ฝ่ายต่อต้านการประท้วงมีเป้าหมายและทรัพยากรขนาดไหน พฤติกรรมของฝ่ายต่อต้านการประท้วงที่ผ่านมา

ตัวแปรสาเหตุ	ตัวแปรผล	R	R ²	ค่าสัมประสิทธิ์ เส้นอิทธิพล
พฤติกรรมของฝ่าย ต่อต้านการประท้วง ที่ผ่านมา	ความรู้ที่ฝ่าย ต่อต้านการประท้วง มีเป้าหมายและ ทรัพยากรขนาด ไหน	0.49	0.24	0.49**

P < .05 ** P < .01

ค่าสัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพลในตัวแบบโครงสร้าง ชุดที่แปด ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 มี 1 ตัวคือ 0.496

ภาพที่ 5.8 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พฤติกรรมของฝ่ายต่อต้านการประท้วงที่ผ่านมา ที่มีต่อตัวแปร ความรู้ที่ฝ่ายต่อต้านการประท้วงมีเป้าหมายและทรัพยากรขนาดไหน

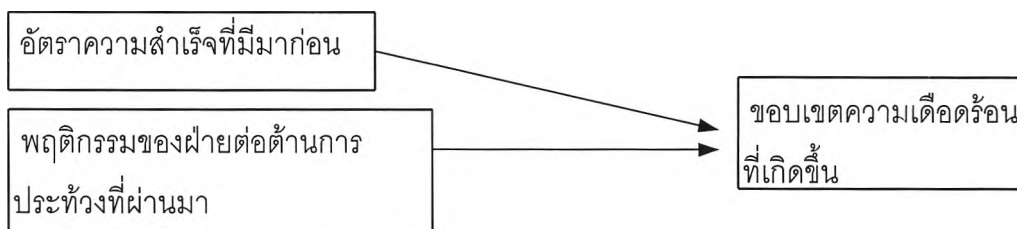
5.4.9 ความสัมพันธ์ของ อัตราความสำเร็จที่มีมาก่อน ชอบเขตความเดือดร้อนที่เกิดขึ้น พฤติกรรมของฝ่ายต่อต้านการประท้วงที่ผ่านมา

ตัวแปรสาเหตุ	ตัวแปรผล	R	R ²	ค่าสัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพล
อัตราความสำเร็จที่มีมาก่อน	ชอบเขตความเดือดร้อนที่เกิดขึ้น	0.36	0.13	0.44**
พฤติกรรมของฝ่ายต่อต้านการประท้วงที่ผ่านมา				0.36**

P < .05 ** P < .01

ค่าสัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพลในตัวแบบโครงสร้าง ชุดที่เก่า ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 มี 2 ตัวคือ 0.44,0.36

ภาพที่ 5.9 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร อัตราความสำเร็จที่มีมาก่อน พฤติกรรมของฝ่ายต่อต้านการประท้วงที่ผ่านมา ที่มีต่อตัวแปร ชอบเขตความเดือดร้อนที่เกิดขึ้น

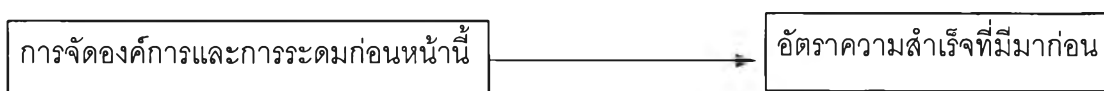
5.4.10 ความสัมพันธ์ของ การจัดการและการระดมก่อนหน้า อัตราความสำเร็จที่มีมาก่อน

ตัวแปรสาเหตุ	ตัวแปรผล	R	R ²	ค่าสัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพล
การจัดการและการระดมก่อนหน้า	อัตราความสำเร็จที่มีมาก่อน	0.39	0.15	0.39**

* P < .05 ** P < .01

ค่าสัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพลในตัวแบบโครงสร้าง ชุดที่สิบ ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 มี 1 ตัวคือ 0.39

ภาพที่ 5.10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร การจัดการและการระดมก่อนหน้า ที่มีอิทธิพลต่อตัวแปร อัตราความสำเร็จที่มีมาก่อน

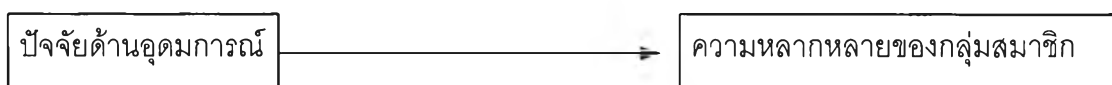
5.4.11 ความสัมพันธ์ของ ปัจจัยด้านอุดมการณ์ ความหลากหลายของกลุ่มสมาชิก

ตัวแปรสาเหตุ	ตัวแปรผล	R	R ²	ค่าสัมประสิทธิ์ เส้นอิทธิพล
ปัจจัยด้าน อุดมการณ์	ความหลากหลายของ กลุ่มสมาชิก	0.34	0.11	-0.34**

* P < .05 ** P < .01

ค่าสัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพลในตัวแบบโครงสร้าง ชุดที่สิบเอ็ด ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 1 ตัวคือ -0.34

ภาพที่ 5.11 ความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรปัจจัยด้านอุดมการณ์ ที่มีต่อตัวแปร ความหลากหลายของกลุ่มสมาชิก

5.4.12 ความสัมพันธ์ของ การจัดการและการระดมก่อนหน้า^{นี้} อัตราความสำเร็จที่มีมาก่อน

ตัวแปรสาเหตุ	ตัวแปรผล	R	R ²	ค่าสัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพล
อัตราความสำเร็จที่มีมาก่อน	การจัดการและการระดมก่อนหน้า ^{นี้}	0.39	0.15	0.39**

* P < .05 ** P < .01

ค่าสัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพลในตัวแบบโครงสร้าง ชุดที่สิบสอง ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 1 ตัวคือ 0.39

ภาพที่ 5.12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรอัตราความสำเร็จที่มีมาก่อน ที่มีต่อตัวแปร การจัดการและการระดมก่อนหน้า^{นี้}

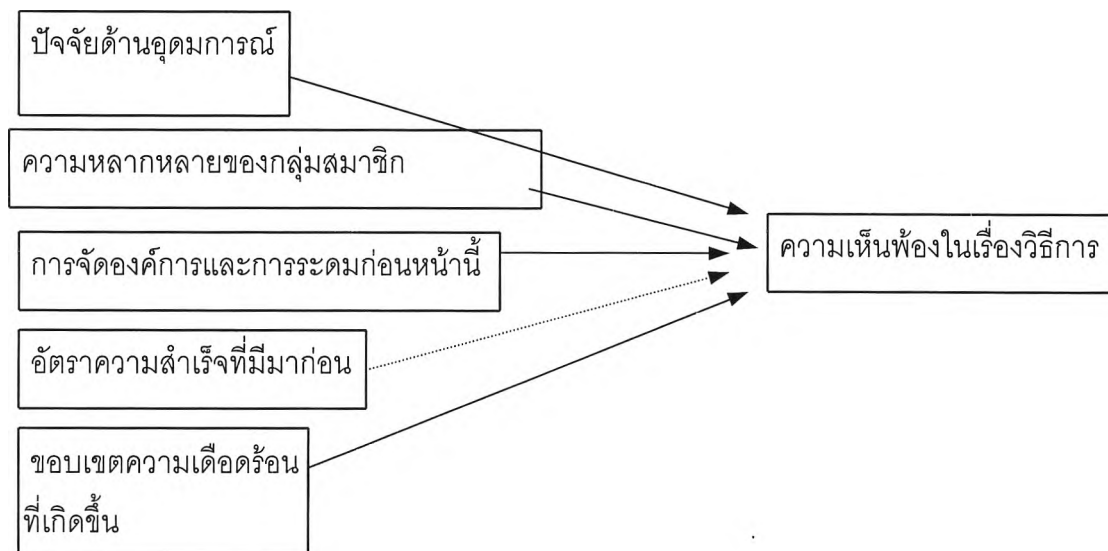
5.4.13 ความสัมพันธ์ของ ปัจจัยด้านอุดมการณ์ ความหลากหลายของกลุ่มสมาชิก การจัดองค์การและการระดมก่อนหน้านี้ ความเห็นพ้องในเรื่องวิธีการ อัตราความสำเร็จที่มีมาก่อน ขอบเขตความเดือดร้อนที่เกิดขึ้น

ตัวแปรสาเหตุ	ตัวแปรผล	R	R ²	ค่าสัมประสิทธิ์ เส้นอิทธิพล
ปัจจัยด้านอุดม การณ์	ความเห็นพ้องใน เรื่องวิธีการ	0.73	0.53	0.34**
ความหลาก หลายของกลุ่ม สมาชิก				0.49**
การจัดองค์การ และการระดม ก่อนหน้านี้				-0.61**
อัตราความสำเร็จ ที่มีมาก่อน				-0.05
ขอบเขตความ เดือดร้อนที่เกิด ขึ้น				0.34**

* P < .05 ** P < .01

ค่าสัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพลในตัวแบบโครงสร้าง ชุดที่สิบสาม ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 4 ตัวคือ 0.34, 0.49, -0.61, 0.34

ภาพที่ 5.13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ปัจจัยด้านอุดมการณ์ ความหลากหลายของกลุ่มสมาชิก การจัดองค์การและการระดมก่อนหน้านี้ อัตราความสำเร็จที่มีมาก่อน ขอบเขตความเดือดร้อนที่เกิดขึ้น ที่มีต่อตัวแปร ความเห็นพ้องในเรื่องวิธีการ

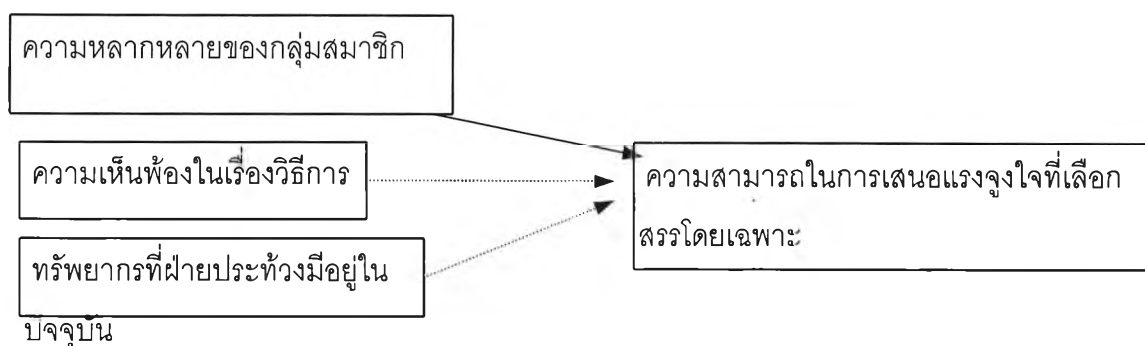
5.4.14 ความสัมพันธ์ของ ความหลากหลายของกลุ่มสมาชิก ความเห็นพ้องในเรื่องวิธีการ ความสามารถในการเสนอแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะ ทรัพยากรที่ฝ่ายประท้วงมีอยู่ในปัจจุบัน

ตัวแปรสาเหตุ	ตัวแปรผล	R	R ²	ค่าสัมประสิทธิ์ เส้นอิทธิพล
ความหลากหลายของ กลุ่มสมาชิก	ความสามารถในการ เสนอแรงจูงใจที่เลือก สรรโดยเฉพาะ	0.17	0.08	-0.16*
ความเห็น พ้องในเรื่อง วิธีการ				-0.38
ทรัพยากรที่ ฝ่ายประท้วง มีอยู่ใน ปัจจุบัน				-0.02

* P < .05 ** P < .01

ค่าสัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพลในตัวแบบโครงสร้าง ชุดที่สิบสี่ ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 มี 1 ตัวคือ 0.16

ภาพที่ 5.14 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปร ความหลากหลายของกลุ่มสมาชิก ความเห็นพ้องในเรื่องวิธีการ ทรัพยากรที่ฝ่ายประท้วงมีอยู่ในปัจจุบัน ที่มีต่อ ตัวแปรความสามารถในการเสนอแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะ

5.4.15 ความสัมพันธ์ของทรัพยากรที่ฝ่ายประท้วงมีอยู่ในปัจจุบัน อัตราความสำเร็จที่มีมาก่อน

ตัวแปรสาเหตุ	ตัวแปรผล	R	R ²	ค่าสัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพล
ทรัพยากรที่ฝ่ายประท้วงมีอยู่ในปัจจุบัน	อัตราความสำเร็จที่มีมาก่อน	0.0149	0.022	-0.15*

* P < .05 ** P < .01

ค่าสัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพลในตัวแบบโครงสร้าง ชุดที่สิบห้า มีที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 1 ตัวคือ -0.15

ภาพที่ 5.15 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ทรัพยากรที่ฝ่ายประท้วงมีอยู่ในปัจจุบัน ที่มีต่อ อัตราความสำเร็จที่มีมาก่อน

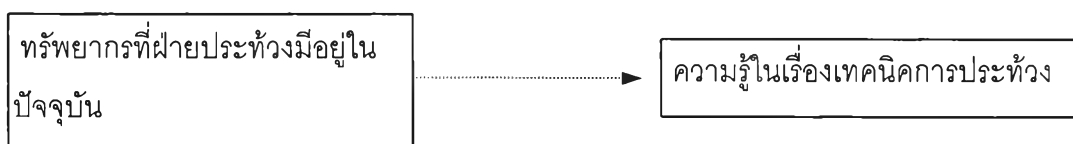
5.4.16 ความสัมพันธ์ของ ทรัพยากรที่ฝ่ายประท้วงมีอยู่ในปัจจุบัน ความรู้ในเรื่องเทคนิคการประท้วง

ตัวแปรสาเหตุ	ตัวแปรผล	R	R ²	ค่าสัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพล
ทรัพยากรที่ฝ่ายประท้วงมีอยู่ในปัจจุบัน	ความรู้เรื่องเทคนิคการประท้วง	0.02	0.00	-0.02

* P < .05 ** P < .01

ค่าสัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพลในตัวแบบโครงสร้าง ชุดที่สิบหก ไม่มีที่มีย่นสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และที่ ระดับ .05

ภาพที่ 5.16 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรทรัพยากรที่ฝ่ายประท้วงมีอยู่ในปัจจุบัน ที่มีต่อตัวแปร ความรู้เรื่องเทคนิคการประท้วง

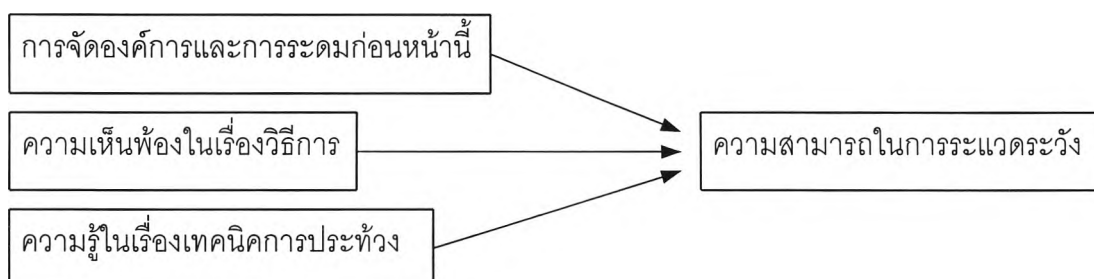
5.4.17 ความสัมพันธ์ของ การจัดการและการระดมก่อนหน้านี้ ความเห็นพ้องในเรื่องวิธีการ ความสามารถในการระแວดระวัง ความรู้ในเรื่องเทคนิคการประທ່วง

ตัวแปรสาเหตุ	ตัวแปรผล	R	R ²	ค่าสัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพล
การจัดการและการระดมก่อนหน้านี้	ความสามารถในการระแວดระวัง	0.83	0.70	0.57**
ความเห็นพ้องในเรื่องวิธีการ				0.10**
ความรู้เรื่องเทคนิคการประທ່วง				0.41**

* P < .05 ** P < .01

ค่าสัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพลในตัวแบบโครงสร้าง ชุดที่สิบเจ็ด ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 ตัวคือ 0.57,0.10,0.41

ภาพที่ 5.17 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรการจัดการและการระดมก่อนหน้านี้ ความเห็นพ้องในเรื่องวิธีการ ความรู้เรื่องเทคนิคการประທ່วง ที่มีต่อตัวแปรความสามารถในการระแວดระวัง

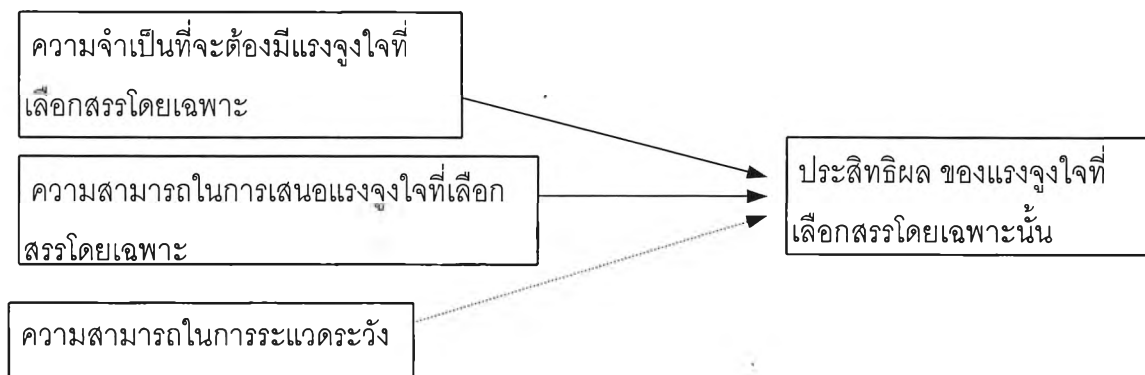
5.4.18 ความสัมพันธ์ของ ความจำเป็นที่จะต้องมีความแรงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะ ความสามารถในการเสนอแรงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะ ประสิทธิภาพของแรงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะ นั้น ความสามารถในการระแวงระวัง

ตัวแปรสาเหตุ	ตัวแปรผล	R	R ²	ค่าสัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพล
ความจำเป็นที่จะต้องมีความแรงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะ	ประสิทธิผลของแรงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะนั้น	0.82	0.67	-0.39**
ความสามารถในการเสนอแรงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะ				0.52**
ความสามารถในการระแวงระวัง				-0.015

* P < .05 ** P < .01

ค่าสัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพลในตัวแบบโครงสร้าง ชุดที่สิบแปด ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 2 ตัวคือ -0.39, 0.52

ภาพที่ 5.18 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรความจำเป็นที่จะต้องมีความแรงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะ ความสามารถในการเสนอแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะ ความสามารถในการระแวงระวัง ที่มีต่อ ตัวแปรประสิทธิผลของแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะนั้น

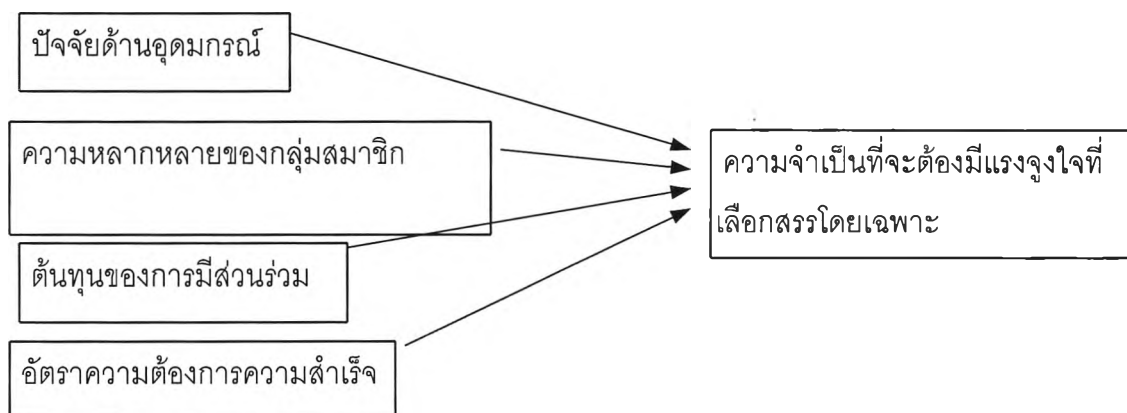
5.4.19 ความสัมพันธ์ของ ปัจจัยด้านอุดมการณ์ ความหลากหลายของกลุ่มสมาชิก ต้นทุนของการมีส่วนร่วม ความจำเป็นที่จะต้องมีความตั้งใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะ อัตราความต้องการความสำเร็จ

ตัวแปรสาเหตุ	ตัวแปรผล	R	R ²	ค่าสัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพล
ปัจจัยด้านอุดมการณ์	ความจำเป็นที่จะต้องมีความตั้งใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะ	0.86	0.73	-1.12**
ความหลากหลายของกลุ่มสมาชิก				0.24**
ต้นทุนของการมีส่วนร่วม				0.21**
อัตราความต้องการความสำเร็จ				1.01**

* P < .05 ** P < .01

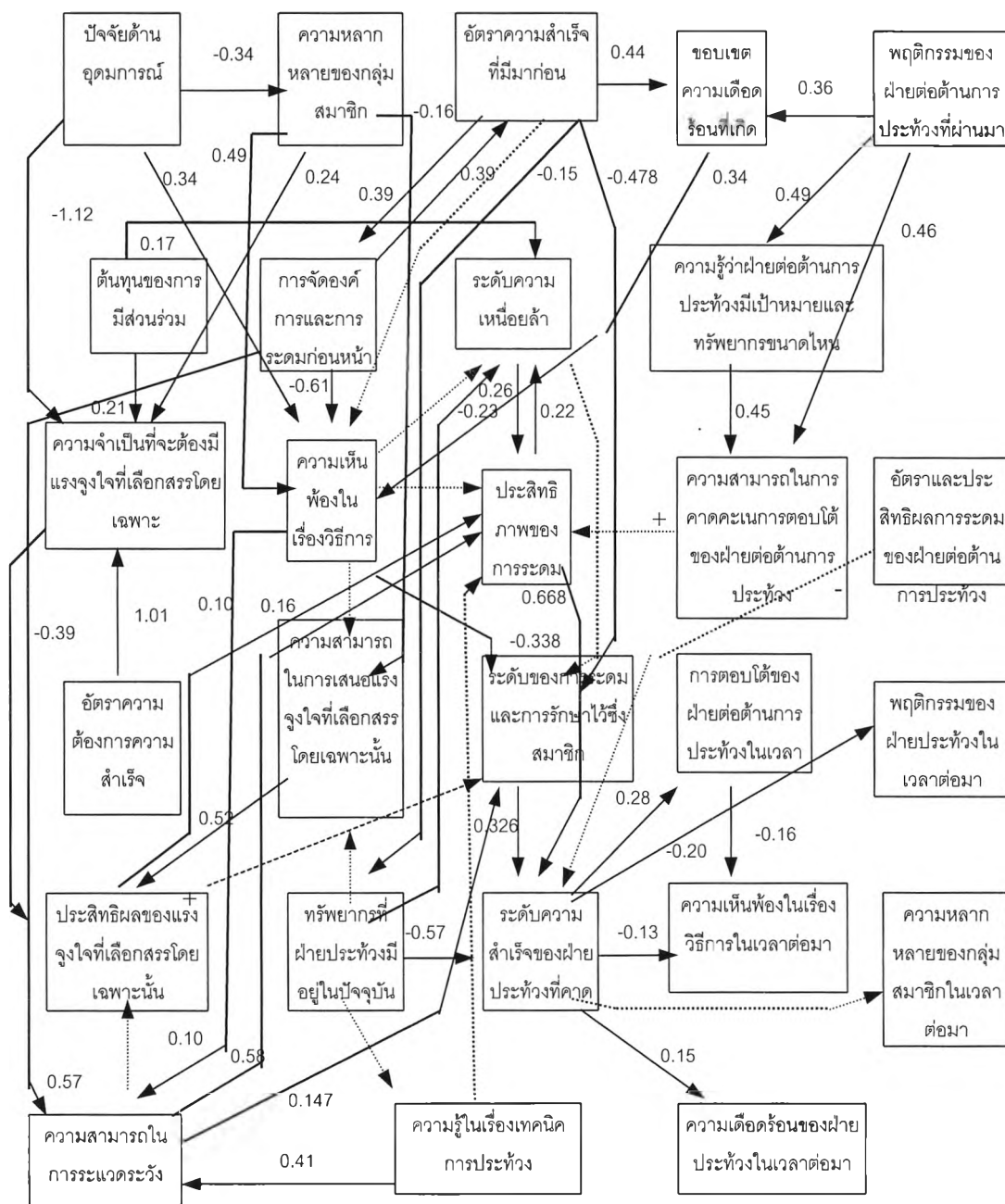
ค่าสัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพลในตัวแบบโครงสร้าง ชุดที่สิบเก้า ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 มี 4 ตัวคือ -1.12,0.24,0.21,1.01

ภาพที่ 5.19 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรปัจจัยด้านอุดมการณ์ ความหลากหลายของกลุ่มสมาชิก ต้นทุนของการมีส่วนร่วม อัตราความต้องการความสำเร็จ ที่มีต่อ ตัวแปรความจำเป็นที่จะต้องมีแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะ

จากตัวแบบชุดต่างๆที่ได้กล่าวมาแล้ว สามารถนำมาสร้างตัวแบบเต็มรูป ได้โดยแสดงเส้นอิทธิพลที่เชื่อมโยงตัวแปรต่างๆเข้าด้วยกัน

ภาพที่ 5.20 ตัวแบบโครงสร้างเต็มรูป

แสดงการมีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญ →

แสดงการไม่มีนัยสำคัญ →

5.5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามสมมติฐาน

ตารางที่ 5.8 ค่าสถิติที่ได้จาก การวิเคราะห์ ตัวแบบ (model) โครงสร้างตามสมมติฐาน ของตัวแปรต่างๆ ที่ส่งผลต่อ ระดับของการระดมและความสามารถในการรักษาไว้ซึ่งสมาชิก

ตัวแปรสาเหตุ	อิทธิพล ทางตรง	อิทธิพลทางอ้อม	อิทธิพล รวม	อิทธิพล ปลอม
อัตราความสำเร็จที่มีมาก่อน	-0.478	$(0.39)(0.57)(0.147)+$ $(0.39)(-0.61)$ $(-0.338)+(0.44)(0.34)$ $(-0.338)= 0.0624$	-0.415	0.0851
การจัดองค์การและการระดมก่อนหน้า นี้	0.0	$(0.39)(-0.478)+$ $(-0.61)(-0.338)+(0.39)$ $(0.44)(0.34)$ $(-0.338)+(0.57)$ $(0.147)=0.084$	0.084	-0.191
ระดับความเหนียว ล้า	0.0	0.0	0.0	0.0
ประสิทธิภาพของ การระดม	0.0	$(0.22)(0.0)=0.0$	0.0	0.1234
ความเห็นพ้องใน เรื่องวิธีการ	-0.338	$(0.10)(0.147)+$ $(0.58)(0.10)(0.22)$ $(0.0)=0.0147$	-0.323	0.0687
ประสิทธิผลของแรง จูงใจที่เลือกสรรโดย เฉพาะนั้น	0.0	$(0.16)(0.22)(0.0)=0.0$	0.0	0.0

ตัวแปรสาเหตุ	อิทธิพล ทางตรง	อิทธิพลทางอ้อม	อิทธิพล รวม	อิทธิพล ปลอม
ความสามารถใน การระแวงระวัง	0.147	$(0.58)(0.22)(0.0)+$ $(0.0)(0.0)=0.0$	0.147	-0.098
ความรู้ในเรื่อง เทคนิคการประท้วง	0.0	$(0.41)(0.147)+(0.58)$ $(0.22)(0.0)+(0.41)$ $(0.0)(0.0)=0.0602$	0.0602	0.0
ความสามารถใน การคาดคะเนการ ตอบโต้ของฝ่าย ต่อต้านการประท้วง	0.0	$(0.0)(0.22)(0.0)=0.0$	0.0	-0.04135
ทรัพยากรที่ฝ่าย ประท้วงมีอยู่ใน ปัจจุบัน	0.0	$(-0.23)(0.0)+(0.0)(0.0)$ $(0.52)(0.0)=0.0$	0.0	0.0735
ปัจจัยด้านอุดม การณ์	0.0	$(0.34)(-0.338)+$ $(-0.34)(0.49)$ $(-0.338)+(-1.12)$ $(-0.39)(0.0)=$ -0.05858	-0.059	0.0
ความหลากหลาย ของกลุ่มสมาชิก	0.0	$(0.49)(-0.338)+$ $(-0.16)(0.52)(0.0)=$ -0.1656	-0.166	0.0
ขอบเขตความเดือด ร้อนที่เกิดขึ้น	0.0	$(0.34)(-0.338)=$ -0.1149	-0.115	-0.215
ความจำเป็นที่จะ ต้องมีแรงจูงใจที่ เลือกสรรโดยเฉพาะ	0.0	$(-0.39)(0.16)(0.22)$ $(0.0)+(0.39)(0.0)=0.0$	0.0	0.0

ตัวแปรสาเหตุ	อิทธิพล ทางตรง	อิทธิพลทางอ้อม	อิทธิพล รวม	อิทธิพล ปลอม
ความสามารถใน การเสนอแรงจูงใจที่ เลือกสรรโดยเฉพาะ นั้น	0.0	$(0.52)(0.0)+(0.52)$ $(0.16)(0.22)(0.0)=0.0$	0.0	-0.109
ต้นทุนของการมี ส่วนร่วม	0.0	$(0.21)(0.39)(0.0)+$ $(0.17)(0.0)=0.0$	0.0	0.0
ความรู้ว่าฝ่าย ต่อต้านการประท้วง มีเป้าหมายและ ทรัพยากรขนาด ไหน	0.0	$(0.45)(0.0)(0.22)$ $(0.0)=0.0$	0.0	-0.0725
พฤติกรรมของฝ่าย ต่อต้านการประท้วง ที่ผ่านมา	0.0	$(0.36)(0.34)(-0.338)+$ $(0.36)(0.34)(0.10)$ $(0.147)+(0.36)(0.34)$ $(0.10)(0.52)(0.22)$ $(0.0)+(0.46)(0.0)$ $(0.22)(0.0)=-0.0395$	- 0.040	0.0
อัตราความต้องการ ความสำเร็จ	0.0	$(1.01)(0.39)(0.0)+$ $(1.01)(0.39)(0.16)$ $(0.22)(0.0)=0.0$	0.0	0.0

* P < .05 ** P < .01

จากตารางที่ 5.8 การทดสอบสมมติฐาน ที่มีต่อตัวแปรตาม ระดับของการระดมและ
ความสามารถในการรักษาไว้ซึ่งสมาชิก มีดังต่อไปนี้

1. ตัวแปร อัตราความสำเร็จที่มีมาก่อน

ผลทางตรง เท่ากับ -0.478

ผลทางอ้อม ผ่าน การจัดองค์การและการระดมก่อนหน้านั้น ความสามารถในการ
ระแວดระวัง และมีอิทธิพลทางอ้อมผ่าน การจัดองค์การและการระดมก่อนหน้านั้น ความเห็นพ้องใน
เรื่องวิธีการ และมีอิทธิพลทางอ้อมผ่าน ขอบเขตความเดือดร้อนที่เกิดขึ้น ความเห็นพ้องในเรื่องวิธี
การ เท่ากับ 0.0624

ผลรวม เท่ากับ -0.415

ผลปลอม เท่ากับ 0.0851

2. การจัดองค์การและการระดมก่อนหน้านั้น

ผลทางตรง เท่ากับ 0.0

ผลทางอ้อม ผ่านอัตราความสำเร็จที่มีมาก่อน และมีอิทธิพลทางอ้อมผ่าน ความ
เห็นพ้องในเรื่องวิธีการ และมีอิทธิพลทางอ้อมผ่าน ความสามารถในการระแວดระวัง เท่ากับ
0.1037

ผลรวม เท่ากับ 0.104

ผลปลอม เท่ากับ -0.191

3. ระดับความเห็น้อยล้ำ

ผลทางตรง 0.0

ผลทางอ้อม 0.0

ผลรวม 0.0

ผลปลอม เท่ากับ 0.0

4. ประสิทธิภาพของการระดม

ผลทางตรง 0.0

ผลทางอ้อม ผ่านระดับความเห็น้อยล้ำ เท่ากับ 0.0

ผลรวม เท่ากับ 0.0

ผลปลอม เท่ากับ 0.1234

5. ความเห็นพ้องในเรื่องวิธีการ
- ผลทางตรง -0.338
 - ผลทางอ้อม ผ่าน ความสามารถในการระแวงระวัง และมีอิทธิพลทางอ้อมผ่าน ประสิทธิภาพของการระดม เท่ากับ 0.0147
 - ผลรวม เท่ากับ -0.323
 - ผลปลอม เท่ากับ 0.0687
6. ประสิทธิภาพของแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะ
- ผลทางตรง เท่ากับ 0.0
 - ผลทางอ้อมผ่านประสิทธิภาพของการระดมระดับของความเหนียวล้าเท่ากับ 0.0
 - ผลรวม เท่ากับ 0.0
 - ผลปลอม เท่ากับ 0.0
7. ความสามารถในการระแวงระวัง
- ผลทางตรง เท่ากับ 0.147
 - ผลทางอ้อมผ่านประสิทธิภาพของการระดม ระดับของความเหนียวล้าเท่ากับ 0.0
 - ผลรวม เท่ากับ 0.147
 - ผลปลอม เท่ากับ -0.098
8. ความรู้ในเรื่องเทคนิคการประท้วง
- ผลทางตรง เท่ากับ 0.0
 - ผลทางอ้อม ผ่านความสามารถในการระแวงระวัง และมีอิทธิพลทางอ้อมผ่าน ความสามารถในการระแวงระวัง ประสิทธิภาพของการระดม ระดับความเหนียวล้า เท่ากับ 0.062
 - ผลรวม เท่ากับ 0.062
 - ผลปลอม เท่ากับ 0.0
9. ความสามารถในการคาดคะเนการตอบโต้ของฝ่ายต่อต้านการประท้วง
- ผลทางตรง เท่ากับ 0.0
 - ผลทางอ้อม ผ่านประสิทธิภาพของการระดม ระดับความเหนียวล้า เท่ากับ 0.0
 - ผลรวม เท่ากับ 0.0
 - ผลปลอม เท่ากับ -0.04135

10. ทรัพยากรที่ฝ่ายประท้วงมีอยู่ในปัจจุบัน

ผลทางตรง เท่ากับ 0.0

ผลทางอ้อม ผ่านระดับของความเหนื่อยล้า และมีอิทธิพลผ่าน ความสามารถในการเสนอแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะนั้น ประสิทธิภาพของแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะนั้น เท่ากับ 0.0

ผลรวม เท่ากับ 0.0

ผลปลอม เท่ากับ 0.0735

11. ปัจจัยด้านอุดมการณ์

ผลทางตรง เท่ากับ 0.0

ผลทางอ้อม ผ่าน ความหลากหลายของกลุ่มสมาชิก ความสามารถในการเสนอแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะนั้น ประสิทธิภาพของแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะนั้น และมีอิทธิพลทางอ้อมผ่าน ความหลากหลายของกลุ่มสมาชิก ความสามารถในการเสนอแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะนั้น ประสิทธิภาพของแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะนั้น ประสิทธิภาพของการระดม ระดับความเหนื่อยล้า และมีอิทธิพลทางอ้อมผ่าน ความเห็นพ้องในเรื่องวิธีการ ระดับความเหนื่อยล้า ประสิทธิภาพของการระดม และมีอิทธิพลทางอ้อมผ่าน ความจำเป็นที่จะต้องมีแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะนั้น ประสิทธิภาพของแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะนั้น เท่ากับ 0.0585

ผลรวม เท่ากับ -0.059

ผลปลอม เท่ากับ 0.0

12. ความหลากหลายของกลุ่มสมาชิก

ผลทางตรง เท่ากับ 0.0

ผลทางอ้อม ผ่านความเห็นพ้องในเรื่องวิธีการ และมีอิทธิพลทางอ้อมผ่าน ความสามารถในการเสนอแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะนั้น และมีอิทธิพลทางอ้อมผ่าน ความเห็นพ้องในเรื่องวิธีการ ระดับความเหนื่อยล้า เท่ากับ -0.1656

ผลรวม เท่ากับ -0.166

ผลปลอม เท่ากับ 0.0

13. ขอบเขตความเดือดร้อนที่เกิดขึ้น

ผลทางตรง เท่ากับ 0.0

ผลทางอ้อม ผ่านความเห็นพ้องในเรื่องวิธีการ เท่ากับ -0.1149

ผลรวม เท่ากับ -0.115

ผลปลอม เท่ากับ -0.215

14. ความจำเป็นที่จะต้องมีแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะ

ผลทางตรง เท่ากับ 0.0

ผลทางอ้อม ผ่านประสิทธิผลของแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะนั้น และมีอิทธิพลทางอ้อมผ่าน ประสิทธิผลของแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะนั้น ประสิทธิภาพของการระดม ระดับความเหนื่อยล้า เท่ากับ 0.0

ผลรวม เท่ากับ 0.0

ผลปลอม เท่ากับ 0.0

15. ความสามารถในการเสนอแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะนั้น

ผลทางตรง เท่ากับ 0.0

ผลทางอ้อม ผ่านประสิทธิผลของแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะนั้น เท่ากับ 0.0

ผลรวม เท่ากับ 0.0

ผลปลอม เท่ากับ -0.109

16. ต้นทุนของการมีส่วนร่วม

ผลทางตรง เท่ากับ 0.0

ผลทางอ้อม ผ่านระดับความเหนื่อยล้า และมีอิทธิพลทางอ้อมผ่าน ความจำเป็นที่จะต้องมีความจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะ ประสิทธิผลของแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะ เท่ากับ 0.0

ผลรวม เท่ากับ 0.0

ผลปลอม เท่ากับ 0.0

17. ความรู้ว่าฝ่ายต่อต้านการประท้วงมีเป้าหมายและทรัพยากรขนาดไหน

ผลทางตรง เท่ากับ 0.0

ผลทางอ้อม ผ่านความสามารถในการคาดคะเนการตอบสนองของฝ่ายต่อต้านการประท้วง ประสิทธิภาพของการระดม ระดับของความเหนื่อยล้า เท่ากับ 0.0

ผลรวม เท่ากับ 0.0

ผลปลอม เท่ากับ -0.0725

18. พฤติกรรมของฝ่ายต่อต้านการประท้วงที่ผ่านมา

ผลทางตรง เท่ากับ 0.0

ผลทางอ้อม ผ่านขอบเขตความเดือดร้อนที่เกิดขึ้น ความเห็นพ้องในเรื่องวิธีการความสามารถในการระแวงระวัง และมีอิทธิพลทางอ้อม ผ่านความรู้ว่าฝ่ายต่อต้านการประท้วงมีเป้าหมายและทรัพยากรขนาดไหน ความสามารถในการคาดคะเนการตอบโต้ของฝ่ายต่อต้านการประท้วง ประสิทธิภาพของการระดม ระดับของความเหนื่อยล้า และมีอิทธิพลทางอ้อม ผ่านความสามารถในการคาดคะเนการตอบโต้ของฝ่ายต่อต้านการประท้วง ประสิทธิภาพของการระดม ระดับของความเหนื่อยล้า เท่ากับ -0.0395

ผลรวม เท่ากับ -0.040

ผลปลอม เท่ากับ 0.0

19. อัตราความต้องการความสำเร็จ

ผลทางตรง เท่ากับ 0.0

ผลทางอ้อม ผ่านความจำเป็นที่จะต้องมีความมุ่งมั่นที่เลือกสรรโดยเฉพาะ ประสิทธิภาพของแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะนั้น เท่ากับ 0.0

ผลรวม เท่ากับ 0.0

ผลปลอม เท่ากับ 0.0

กล่าวโดยสรุปแล้ว ตัวแปรสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ระดับของการระดมและความสามารถในการรักษาไว้ซึ่งสมาชิกได้แก่

อัตราความสำเร็จที่มีมาก่อน โดยมีอิทธิพลทางลบในระดับปานกลาง

การจัดองค์การและการระดมก่อนหน้านี้ โดยมีอิทธิพลทางบวกในระดับต่ำ

ความเห็นพ้องในเรื่องวิธีการ โดยมีอิทธิพลทางลบในระดับปานกลาง

ความสามารถในการระแວดระวัง โดยมีอิทธิพลทางบวกในระดับต่ำ

ความรู้ในเรื่องเทคนิคการประท้วง โดยมีอิทธิพลทางบวกในระดับต่ำ

ปัจจัยด้านอุดมการณ์ โดยมีอิทธิพลทางลบในระดับต่ำ

ความหลากหลายของกลุ่มสมาชิก โดยมีอิทธิพลทางลบระดับต่ำ

ขอบเขตความเดือดร้อนที่เกิดขึ้น โดยมีอิทธิพลทางลบ ระดับต่ำ

พฤติกรรมของฝ่ายต่อต้านการประท้วงที่ผ่านมา โดยมีอิทธิพลทางลบระดับต่ำ

ทั้งนี้ หมายความว่าตัวแปรตามสมมติฐาน 19 ตัวแปร นั้นมีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม 9 ตัวแปร ซึ่งเกิดจากการที่บางตัวแปรมีอิทธิพลทางอ้อมผ่านตัวแปรอื่นที่ไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญ ตัวแปรที่ไม่มีนัยสำคัญนั้น จะเห็นได้ว่าตัวแปรที่มีบทบาทในอิทธิพลทางอ้อมของตัวแปรอื่นมีอยู่ 2 ตัวแปรได้แก่ ระดับความเหนื่อยล้า และ ประสิทธิภาพของแรงจูงใจที่เลือกสรร โดยเฉพาะนั้น ซึ่งเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลตรงต่อ ระดับการระดมและความสามารถในการรักษาไว้ซึ่งสมาชิก ส่วนตัวแปรที่มีอิทธิพลผ่านตัวแปรที่มีอิทธิพลโดยตรงอีก 3 รายการได้แก่ อัตราความสำเร็จที่มีมาก่อน ความเห็นพ้องในเรื่องวิธีการ และ ความสามารถในการระแວดระวังนั้น จะสามารถมีอิทธิพลทางอ้อมมาถึงตัวแปรตามได้

5.6 สร้างตัวแบบลดรูป

แม้ว่าจะได้ทำการตรวจสอบสมมติฐานในการวิจัยแล้วก็ตาม แต่เนื่องจากตัวแบบโครงสร้างเต็มรูปของการประท้วงยังมีอิทธิพลต่อเนื่องไปถึงภายหลังการประท้วงได้ยุติลงแล้ว ดังนั้นจึงสมควรที่จะทำการสร้างตัวแบบลดรูป ที่ตัดตัวแปรซึ่งไม่มีนัยสำคัญออกไป ซึ่งจะมีความสัมพันธ์ดังนี้

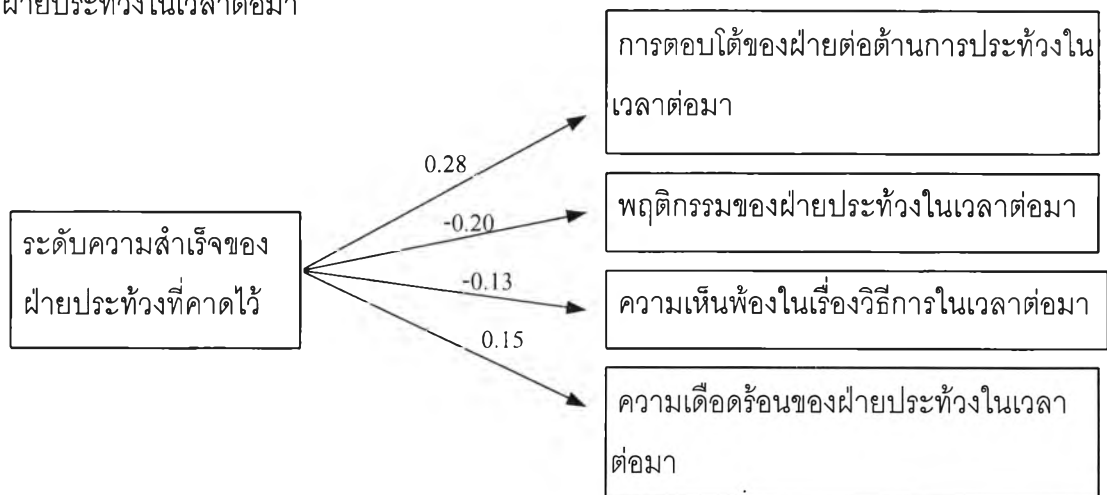
5.6.1 ความสัมพันธ์ของ ระดับความสำเร็จของฝ่ายประท้วงที่คาดหวัง การตอบโต้ของฝ่ายต่อต้านการประท้วงในเวลาต่อมา พฤติกรรมของฝ่ายประท้วงในเวลาต่อมา ความเห็นพ้องในเรื่องวิธีการในเวลาต่อมา ความเดือดร้อนของฝ่ายประท้วงในเวลาต่อมา โดยตัดตัวแปร ความหลากหลายของกลุ่มสมาชิกในเวลาต่อมาออก

ตัวแปรสาเหตุ	ตัวแปรผล	R	R ²	ค่าสัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพล
ระดับความสำเร็จของฝ่ายประท้วงที่คาดหวัง	การตอบโต้ของฝ่ายต่อต้านการประท้วงในเวลาต่อมา	0.28	0.79	0.28**
	พฤติกรรมของฝ่ายประท้วงในเวลาต่อมา	0.20	0.04	-0.20**
	ความเห็นพ้องในเรื่องวิธีการในเวลาต่อมา	0.12	0.02	-0.13*
	ความเดือดร้อนของฝ่ายประท้วงในเวลาต่อมา	0.15	0.02	0.15*

* P < .05 ** P < .01

ค่าสัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพลในตัวแบบโครงสร้าง ชุดที่หนึ่ง ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 มี 2 ตัวคือ 0.28,-0.20 สัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพลที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 มี 2 ตัวคือ -0.13,0.15

ภาพที่ 5.21 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่มีนัยสำคัญได้แก่ ระดับความสำเร็จที่ฝ่ายประท้วงคาดหวัง ที่มีต่อตัวแปร การตอบโต้ของฝ่ายต่อต้านการประท้วงในเวลาต่อมา พฤติกรรมของฝ่ายประท้วงในเวลาต่อมา ความเห็นพ้องในเรื่องวิธีการในเวลาต่อมา ความเดือดร้อนของฝ่ายประท้วงในเวลาต่อมา

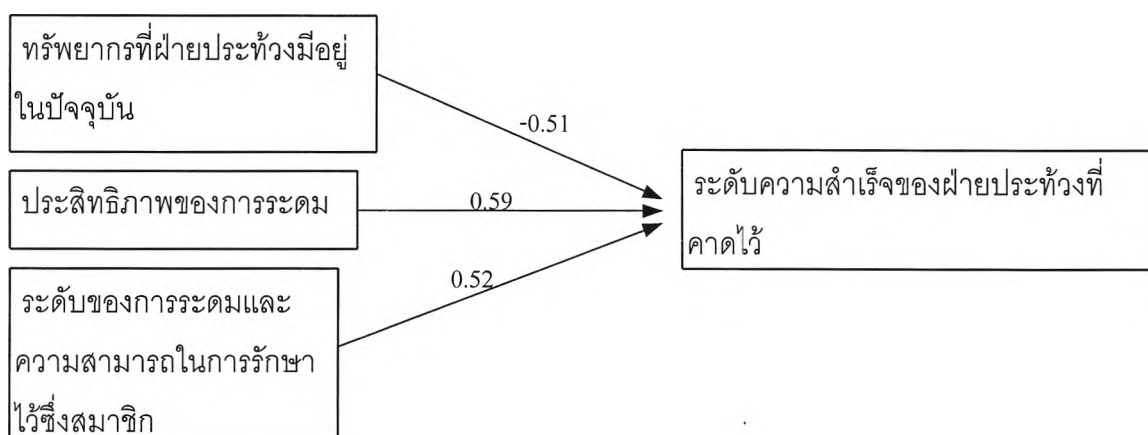
5.6.2 ความสัมพันธ์ของ ระดับความสำเร็จของฝ่ายประท้วงที่คาดหวัง ทรัพยากรที่ฝ่ายประท้วงมีอยู่ในปัจจุบัน ประสิทธิภาพของการระดม ระดับของการระดม และ ความสามารถในการรักษาไว้ซึ่งสมาชิก โดยตัดตัวแปร อัตราและประสิทธิผลการระดมของฝ่ายต่อต้านการประท้วง ออก

ตัวแปรสาเหตุ	ตัวแปรผล	R	R ²	ค่าสัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพล
ทรัพยากรที่ฝ่ายประท้วงมีอยู่ในปัจจุบัน	ระดับความสำเร็จของฝ่ายประท้วงที่คาดหวัง	0.78	0.636	-0.51**
ประสิทธิภาพของการระดม				0.59**
ระดับของการระดม และ ความสามารถในการรักษาไว้ซึ่งสมาชิก				0.52**

* P < .05 ** P < .01

ค่าสัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพลในตัวแบบโครงสร้าง ชุดที่สอง ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 มี 3 ตัวคือ -0.51, 0.59, 0.52

ภาพที่ 5.22 แสดงความสัมพันธ์ตัวแปรที่มีนัยสำคัญได้แก่ ทรัพยากรที่ฝ่ายประท้วงมีอยู่ในปัจจุบัน ประสิทธิภาพของการระดม ที่มีต่อตัวแปร ระดับความสำเร็จของฝ่ายประท้วงที่คาดหวังไว้

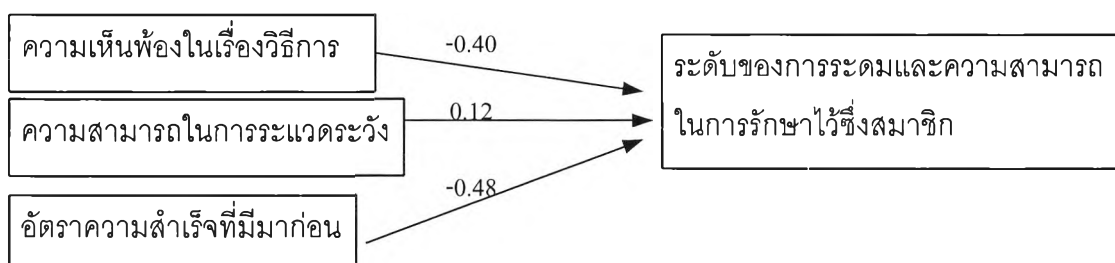
5.6.3 ความสัมพันธ์ของ ความเห็นพ้องในเรื่องวิธีการ อัตราความสำเร็จที่มีมาก่อน ระดับของการระดม และ ความสามารถในการรักษาไว้ซึ่งสมาชิก ความสามารถในการระแวงระวัง โดยตัดตัวแปร ประสิทธิภาพของแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะนั้น ระดับความเหนื่อยล้า ออก

ตัวแปรสาเหตุ	ตัวแปรผล	R	R ²	ค่าสัมประสิทธิ์ เส้นอิทธิพล
ความเห็นพ้องในเรื่อง วิธีการ	ระดับของการระดม และ ความสามารถในการ รักษาไว้ซึ่งสมาชิก	0.54	0.29	-0.40**
ความสามารถในการ ระแวงระวัง				0.12*
อัตราความสำเร็จที่มี มาก่อน				-0.48**

P < .05 ** P < .01

ค่าสัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพลในตัวแบบโครงสร้าง ชุดที่สาม ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 2 ตัวคือ -0.40,-0.49 ค่าสัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพลที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ตัวคือ 0.12

ภาพที่ 5.23 แสดงความสัมพันธ์ตัวแปรที่มีนัยสำคัญได้แก่ ความเห็นพ้องในเรื่องวิธีการ ความสามารถในการระแวงระวัง อัตราความสำเร็จที่มีมาก่อน ที่มีต่อตัวแปร ระดับของการระดม และ ความสามารถในการรักษาไว้ซึ่งสมาชิก

5.6.4 ความสัมพันธ์ของ การตอบโต้ของฝ่ายต่อต้านการประท้วงในเวลาต่อมา ความเห็นพ้องในเรื่องวิธีการในเวลาต่อมา โดยตัดตัวแปร ระดับความสำเร็จของฝ่ายประท้วงที่คาดไว้ ออก

ตัวแปรสาเหตุ	ตัวแปรผล	R	R ²	ค่าสัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพล
การตอบโต้ของฝ่ายต่อต้านการประท้วงในเวลาต่อมา	ความเห็นพ้องในเรื่องวิธีการในเวลาต่อมา	0.18	0.03	-0.18**

* P < .05 ** P < .01

ค่าสัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพลในตัวแบบโครงสร้าง ชุดที่สี่ ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 มี 1 ตัวคือ -0.18

ภาพที่ 5.24 แสดงความสัมพันธ์ตัวแปรที่มีนัยสำคัญได้แก่ การตอบโต้ของฝ่ายต่อต้านการประท้วงในเวลาต่อมา ที่มีต่อตัวแปร ความเห็นพ้องในเรื่องวิธีการในเวลาต่อมา

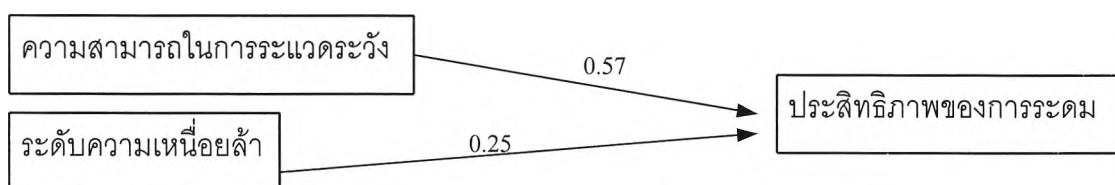
5.6.5 ความสัมพันธ์ของ ความสามารถในการระแວดระวัง ระดับความเหนื่อยล้า ประสิทธิภาพของการระดม โดยตัดตัวแปร ความเห็นพ้องในเรื่องวิธีการ ประสิทธิภาพของแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะนั้น ความรู้ในเรื่องเทคนิคการประหวัง ความสามารถในการคาดคะเนการตอบโต้ของฝ่ายต่อต้านการประหวัง ออก

ตัวแปรสาเหตุ	ตัวแปรผล	R	R ²	ค่าสัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพล
ความสามารถในการระแວดระวัง	ประสิทธิภาพของการระดม	0.565	0.319	0.57**
ระดับความเหนื่อยล้า				0.25**

* P < .05 ** P < .01

ค่าสัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพลในตัวแบบโครงสร้าง ชุดที่ห้า ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 มี 2 ตัวคือ 0.57, 0.25

ภาพที่ 5.25 แสดงความสัมพันธ์ตัวแปรที่มีนัยสำคัญได้แก่ ความสามารถในการระแວดระวัง ระดับความเหนื่อยล้า ที่มีต่อตัวแปร ประสิทธิภาพของการระดม

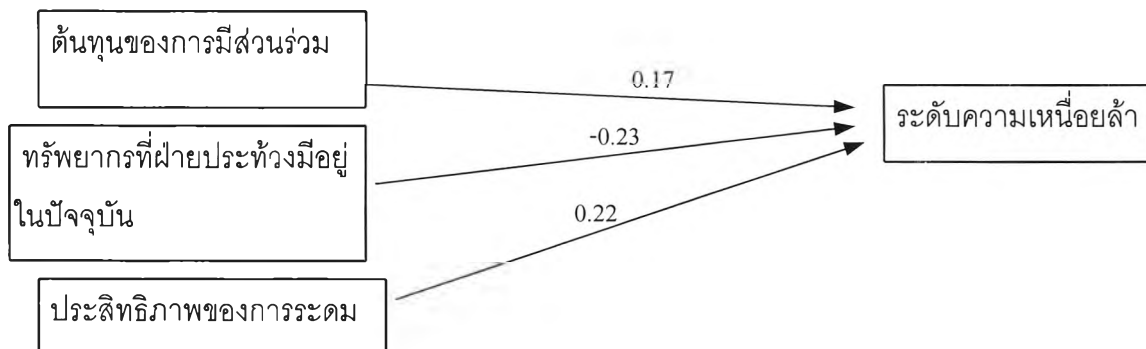
5.6.6 ความสัมพันธ์ของ ต้นทุนของการมีส่วนร่วม ระดับความเหนื่อยล้า ทรัพยากรที่ฝ่ายประท้วงมีอยู่ในปัจจุบัน ประสิทธิภาพของการระดม โดยตัดตัวแปร ความเห็นพ้องในเรื่องวิธีการ ออก

ตัวแปรสาเหตุ	ตัวแปรผล	R	R ²	ค่าสัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพล
ต้นทุนของการมีส่วนร่วม	ระดับความเหนื่อยล้า	0.318	0.10	0.17**
ทรัพยากรที่ฝ่ายประท้วงมีอยู่ในปัจจุบัน				-0.23**
ประสิทธิภาพของการระดม				0.22**

* P < .05 ** P < .01

ค่าสัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพลในตัวแบบโครงสร้าง ชุดที่หก ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 มี 3 ตัวคือ 0.17,-0.23,0.22

ภาพที่ 5.26 แสดงความสัมพันธ์ตัวแปรที่มีนัยสำคัญได้แก่ ต้นทุนของการมีส่วนร่วม ทรัพยากรที่ฝ่ายประท้วงมีอยู่ในปัจจุบัน ประสิทธิภาพของการระดม ที่มีต่อตัวแปร ระดับความเหนื่อยล้า

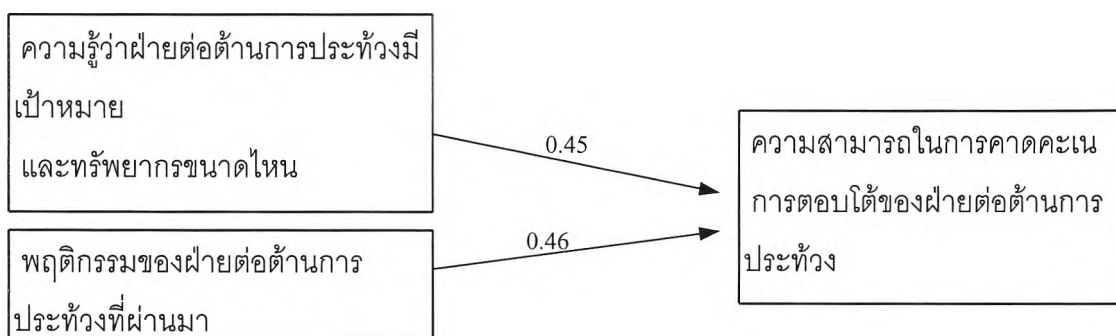
5.6.7 ความสัมพันธ์ของ ความรู้ที่ฝ่ายต่อต้านการประท้วงมีเป้าหมายและทรัพยากร ขนาดไหน ความสามารถในการคาดคะเนการตอบโต้ของฝ่ายต่อต้านการประท้วง พฤติกรรมของ ฝ่ายต่อต้านการประท้วงที่ผ่านมา

ตัวแปรสาเหตุ	ตัวแปรผล	R	R ²	ค่าสัมประสิทธิ์ เส้นอิทธิพล
ความรู้ที่ฝ่ายต่อต้าน การประท้วงมีเป้า หมายและทรัพยากร ขนาดไหน	ความสามารถใน การคาดคะเนการ ตอบโต้ของฝ่าย ต่อต้านการ ประท้วง	0.78	0.61	0.45**
พฤติกรรมของฝ่าย ต่อต้านการประท้วงที่ ผ่านมา				0.46**

* P < .05 ** P < .01

ค่าสัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพล ในตัวแบบโครงสร้าง ชุดที่เจ็ด ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 มี 2 ตัวคือ 0.45, 0.46

ภาพที่ 5.27 แสดงความสัมพันธ์ตัวแปรที่มีนัยสำคัญได้แก่ ความรู้ที่ฝ่ายต่อต้านการประท้วงมีเป้าหมายและทรัพยากรขนาดไหน พฤติกรรมของฝ่ายต่อต้านการประท้วงที่ผ่านมา ที่มีต่อตัวแปร ความสามารถในการคาดคะเนการตอบโต้ของฝ่ายต่อต้านการประท้วง

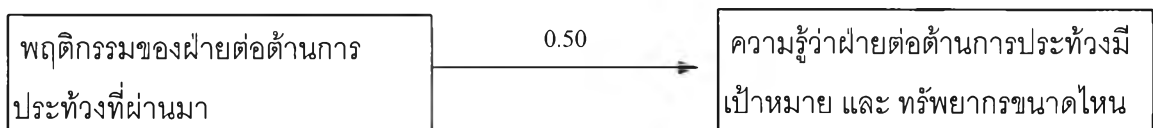
5.6.8 ความสัมพันธ์ของ ความรู้ที่ฝ่ายต่อต้านการประท้วงมีเป้าหมายและทรัพยากร ขนาดไหน พฤติกรรมของฝ่ายต่อต้านการประท้วงที่ผ่านมา

ตัวแปรสาเหตุ	ตัวแปรผล	R	R ²	ค่าสัมประสิทธิ์ เส้นอิทธิพล
พฤติกรรมของฝ่าย ต่อต้านการประท้วงที่ ผ่านมา	ความรู้ที่ฝ่าย ต่อต้านการ ประท้วงมีเป้า หมายและ ทรัพยากรขนาด ไหน	0.496	0.25	0.50**

P < .05 ** P < .01

ค่าสัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพลในตัวแบบโครงสร้าง ชุดที่แปด ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 มี 1 ตัวคือ 0.50

ภาพที่ 5.28 แสดงความสัมพันธ์ตัวแปรที่มีนัยสำคัญได้แก่ พฤติกรรมของฝ่ายต่อต้าน การประท้วงที่ผ่านมา ที่มีต่อตัวแปร ความรู้ที่ฝ่ายต่อต้านการประท้วงมีเป้าหมายและทรัพยากร ขนาดไหน

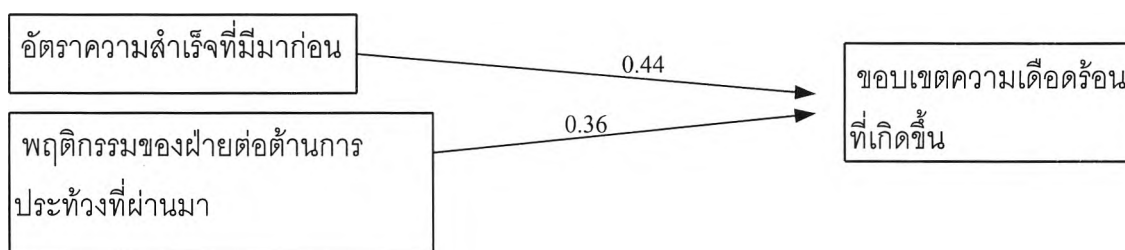
5.6.9 ความสัมพันธ์ของ อัตราความสำเร็จที่มีมาก่อน ขอบเขตความเดือดร้อนที่เกิดขึ้น พฤติกรรมของฝ่ายต่อต้านการประท้วงที่ผ่านมา

ตัวแปรสาเหตุ	ตัวแปรผล	R	R ²	ค่าสัมประสิทธิ์ เส้นอิทธิพล
อัตราความสำเร็จที่มีมาก่อน	ขอบเขตความเดือดร้อนที่เกิดขึ้น	0.364	0.13	0.44**
พฤติกรรมของฝ่ายต่อต้านการประท้วงที่ผ่านมา				0.36**

P < .05 ** P < .01

ค่าสัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพลในตัวแบบโครงสร้าง ชูดที่เก่า ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 มี 2 ตัวคือ 0.44, 0.36

ภาพที่ 5.29 แสดงความสัมพันธ์ตัวแปรที่มีนัยสำคัญได้แก่ อัตราความสำเร็จที่มีมาก่อน พฤติกรรมของฝ่ายต่อต้านการประท้วงที่ผ่านมา ที่มีต่อตัวแปร ขอบเขตความเดือดร้อนที่เกิดขึ้น

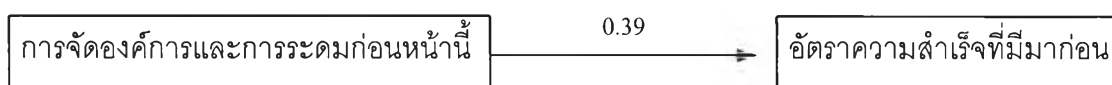
5.6.10 ความสัมพันธ์ของ การจัดการและการระดมก่อนหน้านี้ อัตราความสำเร็จที่มีมาก่อน

ตัวแปรสาเหตุ	ตัวแปรผล	R	R ²	ค่าสัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพล
การจัดการและการระดมก่อนหน้านี้	อัตราความสำเร็จที่มีมาก่อน	0.389	0.15	0.39**

* P < .05 ** P < .01

ค่าสัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพลในตัวแบบโครงสร้าง ชุดที่สิบ ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 มี 1 ตัวคือ 0.39

ภาพที่ 5.30 แสดงความสัมพันธ์ตัวแปรที่มีนัยสำคัญได้แก่ การจัดการและการระดมก่อนหน้านี้ ที่มีต่อตัวแปร อัตราความสำเร็จที่มีมาก่อน

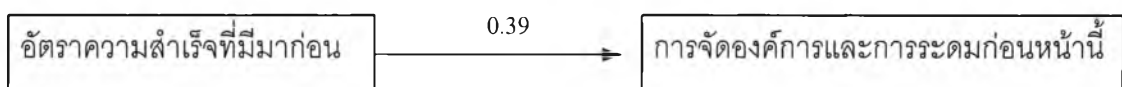
5.6.11 ความสัมพันธ์ของ การจัดการและการระดมก่อนหน้านี้ อัตราความสำเร็จที่มีมาก่อน

ตัวแปรสาเหตุ	ตัวแปรผล	R	R ²	ค่าสัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพล
อัตราความสำเร็จที่มีมาก่อน	การจัดการและการระดมก่อนหน้านี้	0.389	0.15	0.39**

* P < .05 ** P < .01

ค่าสัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพลในตัวแบบโครงสร้าง ชุดที่สิบสอง ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 1 ตัวคือ 0.39

ภาพที่ 5.31 แสดงความสัมพันธ์ตัวแปรที่มีนัยสำคัญได้แก่ อัตราความสำเร็จที่มีมาก่อนที่มีต่อตัวแปร การจัดการและการระดมก่อนหน้านี้

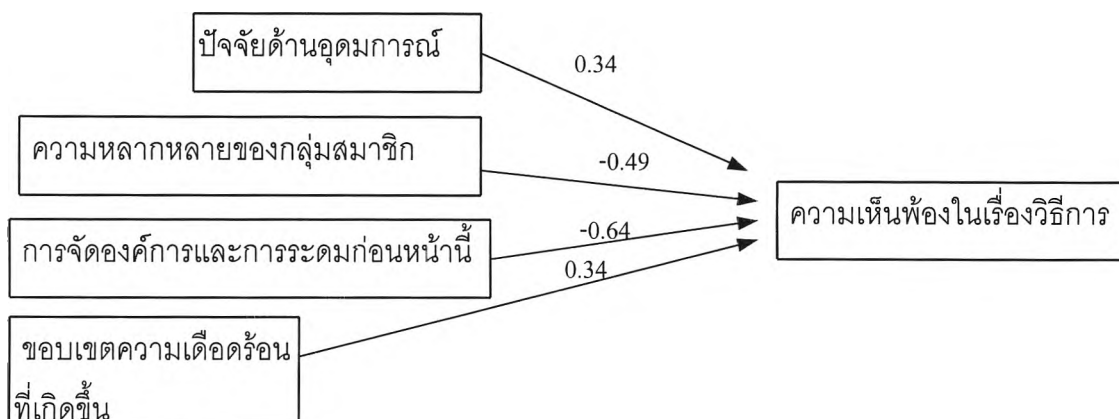
5.6.12 ความสัมพันธ์ของ ปัจจัยด้านอุดมการณ์ ความหลากหลายของกลุ่มสมาชิก การจัดการและการระดมก่อนหน้า ความเห็นพ้องในเรื่องวิธีการ ขอบเขตความเดือดร้อนที่เกิดขึ้น โดยตัดตัวแปร และ อัตราความสำเร็จที่มีมาก่อน ออก

ตัวแปรสาเหตุ	ตัวแปรผล	R	R ²	ค่าสัมประสิทธิ์ เส้นอิทธิพล
ปัจจัยด้านอุดม การณ์	ความเห็นพ้องใน เรื่องวิธีการ	0.66	0.529	0.34**
ความหลากหลาย ของกลุ่มสมาชิก				-0.49**
การจัดการและการ ระดมก่อนหน้า นี้				-0.64**
ขอบเขตความเดือด ร้อนที่เกิดขึ้น				0.34**

* P < .05 ** P < .01

ค่าสัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพลในตัวแบบโครงสร้าง ชุดที่สิบสาม ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 4 ตัวคือ 0.34,-0.49,0.64,0.34

ภาพที่ 5.32 แสดงความสัมพันธ์ตัวแปรที่มีนัยสำคัญได้แก่ ความหลากหลายของกลุ่มสมาชิก การจัดองค์การและการระดมก่อนหน้านี้ ขอบเขตความเดือดร้อนที่เกิดขึ้น ที่มีต่อตัวแปร ความเห็นพ้องในเรื่องวิธีการ

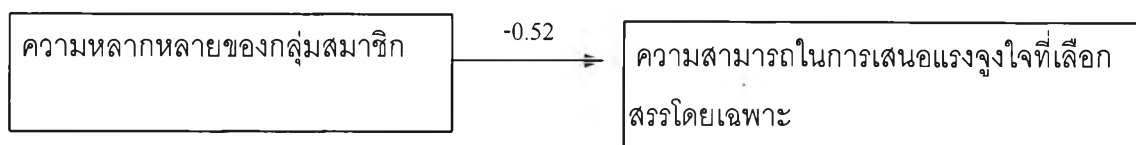
5.6.13 ความสัมพันธ์ของ ความหลากหลายของกลุ่มสมาชิก ที่มีต่อความสามารถในการเสนอแรงงูใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะ โดยตัดตัวแปร ความเห็นพ้องในเรื่องวิธีการ ทรัพยากรที่ฝ่ายประท้วงมีอยู่ในปัจจุบัน ออก

ตัวแปรสาเหตุ	ตัวแปรผล	R	R ²	ค่าสัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพล
ความหลากหลายของกลุ่มสมาชิก	ความสามารถในการเสนอแรงงูใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะ	0.52	0.27	-0.52**

* P < .05 ** P < .01

ค่าสัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพลในตัวแบบโครงสร้าง ชุดที่สิบสี่ ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 มี 1 ตัวคือ -0.52

ภาพที่ 5.33 แสดงความสัมพันธ์ตัวแปรที่มีนัยสำคัญได้แก่ ความหลากหลายของกลุ่มสมาชิก ที่มีต่อ ความสามารถในการเสนอแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะ

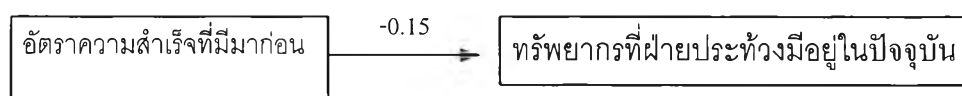
5.6.14 ความสัมพันธ์ของ อัตราความสำเร็จที่มีมาก่อน ที่มีต่อทรัพยากรที่ฝ่ายประท้วงมีอยู่ในปัจจุบัน

ตัวแปรสาเหตุ	ตัวแปรผล	R	R ²	ค่าสัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพล
อัตราความสำเร็จที่มีมาก่อน	ทรัพยากรที่ฝ่ายประท้วงมีอยู่ในปัจจุบัน	0.15	0.02	-0.15*

* P < .05 ** P < .01

ค่าสัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพลในตัวแบบโครงสร้าง ชุดที่สิบสี่ ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 มี 1 ตัวคือ 0.52

ภาพที่ 5.34 แสดงความสัมพันธ์ตัวแปรที่มีนัยสำคัญได้แก่ อัตราความสำเร็จที่มีมาก่อน ที่มีต่อ ทรัพยากรที่ฝ่ายประท้วงมีอยู่ในปัจจุบัน

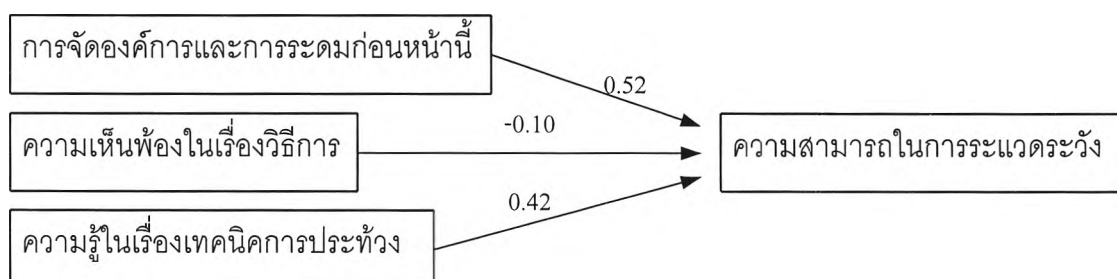
5.6.15 ความสัมพันธ์ของ การจัดการและการระดมก่อนหน้านี้ ความเห็นพ้องในเรื่องวิธีการ ความสามารถในการระแวงระวัง ความรู้ในเรื่องเทคนิคการประทุ้ง

ตัวแปรสาเหตุ	ตัวแปรผล	R	R ²	ค่าสัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพล
การจัดการและการระดมก่อนหน้านี้	ความสามารถในการระแวงระวัง	0.84	0.70	0.52**
ความเห็นพ้องในเรื่องวิธีการ				-0.10*
ความรู้เรื่องเทคนิคการประทุ้ง				0.42**

* P < .05 ** P < .01

ค่าสัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพลในตัวแบบโครงสร้าง ชุดที่สิบเจ็ด ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 มี 2 ตัวคือ 0.57, 0.41 มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 มี 1 ตัวคือ -0.10

ภาพที่ 5.35 แสดงความสัมพันธ์ตัวแปรที่มีนัยสำคัญได้แก่ การจัดการและการระดมก่อนหน้านี้ ความเห็นพ้องในเรื่องวิธีการ ความรู้ในเรื่องเทคนิคการประทุ้ง ที่มีต่อตัวแปรความสามารถในการระแวงระวัง

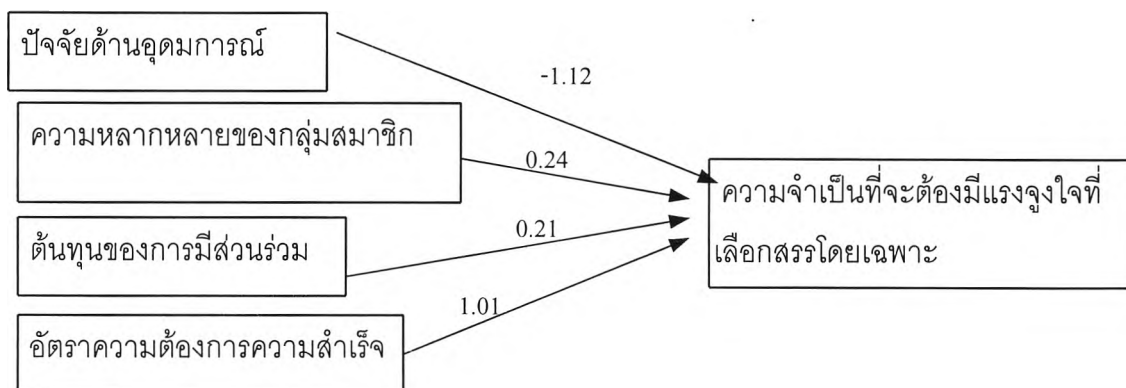
5.6.16 ความสัมพันธ์ของ ปัจจัยด้านอุดมการณ์ ความหลากหลายของกลุ่มสมาชิก ต้นทุนของการมีส่วนร่วม อัตราความต้องการความสำเร็จ

ตัวแปรสาเหตุ	ตัวแปรผล	R	R ²	ค่าสัมประสิทธิ์ เส้นอิทธิพล
ความหลากหลาย ของกลุ่มสมาชิก	ความจำเป็นที่จะ ต้องมีแรงจูงใจที่ เลือกสรรโดย เฉพาะ	0.644	0.415	0.24**
ปัจจัยด้านอุดมการณ์				-1.12**
ต้นทุนของการมีส่วนร่วม				0.21**
อัตราความต้องการ ความสำเร็จ				1.01**

P < .05 ** P < .01

ค่าสัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพลในตัวแบบโครงสร้าง ชุดที่แปด ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 มี 4 ตัวคือ -1.12, 0.24, 0.21, 1.01

ภาพที่ 5.36 แสดงความสัมพันธ์ตัวแปรนัยสำคัญได้แก่ ความหลากหลายของกลุ่มสมาชิก ต้นทุนของการมีส่วนร่วม อัตราความต้องการความสำเร็จ ที่มีต่อตัวแปร ความจำเป็นที่จะต้องมีความมุ่งมั่นที่มีแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะ

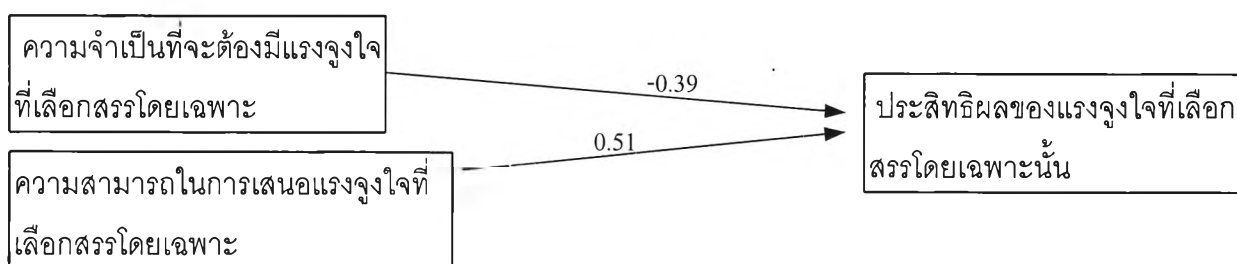
5.6.17 ความสัมพันธ์ของ ความจำเป็นที่จะต้องมีความมุ่งมั่นที่มีแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะ ความสามารถในการเสนอแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะ ประสิทธิภาพของแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะ นั้น

ตัวแปรสาเหตุ	ตัวแปรผล	R	R ²	ค่าสัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพล
ความจำเป็นที่จะต้องมีความมุ่งมั่นที่มีแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะ	ประสิทธิภาพของแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะนั้น	0.82	0.668	-0.39**
ความสามารถในการเสนอแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะ				0.51**

P < .05 ** P < .01

ค่าสัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพลในตัวแบบโครงสร้าง ชุดที่สิบเจ็ด ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 2 ตัวคือ 0.39, 0.51

ภาพที่ 5.37 แสดงความสัมพันธ์ตัวแปรที่มีนัยสำคัญได้แก่ ความจำเป็นที่จะต้องมีความแรงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะ ความสามารถในการเสนอแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะ ที่มีต่อตัวแปรประสิทธิผลของแรงจูงใจที่เลือกสรรโดยเฉพาะนั้น

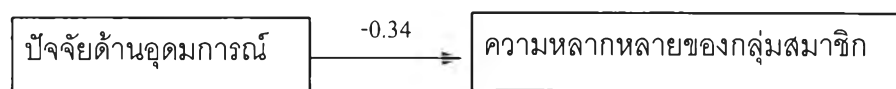
5.6.18 ความสัมพันธ์ของ ปัจจัยด้านอุดมการณ์ ที่มีต่อ ความหลากหลายของกลุ่มสมาชิก

ตัวแปรสาเหตุ	ตัวแปรผล	R	R ²	ค่าสัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพล
ปัจจัยด้านอุดมการณ์	ความหลากหลายของกลุ่มสมาชิก	0.34	0.117	-0.34**

* P < .05 ** P < .01

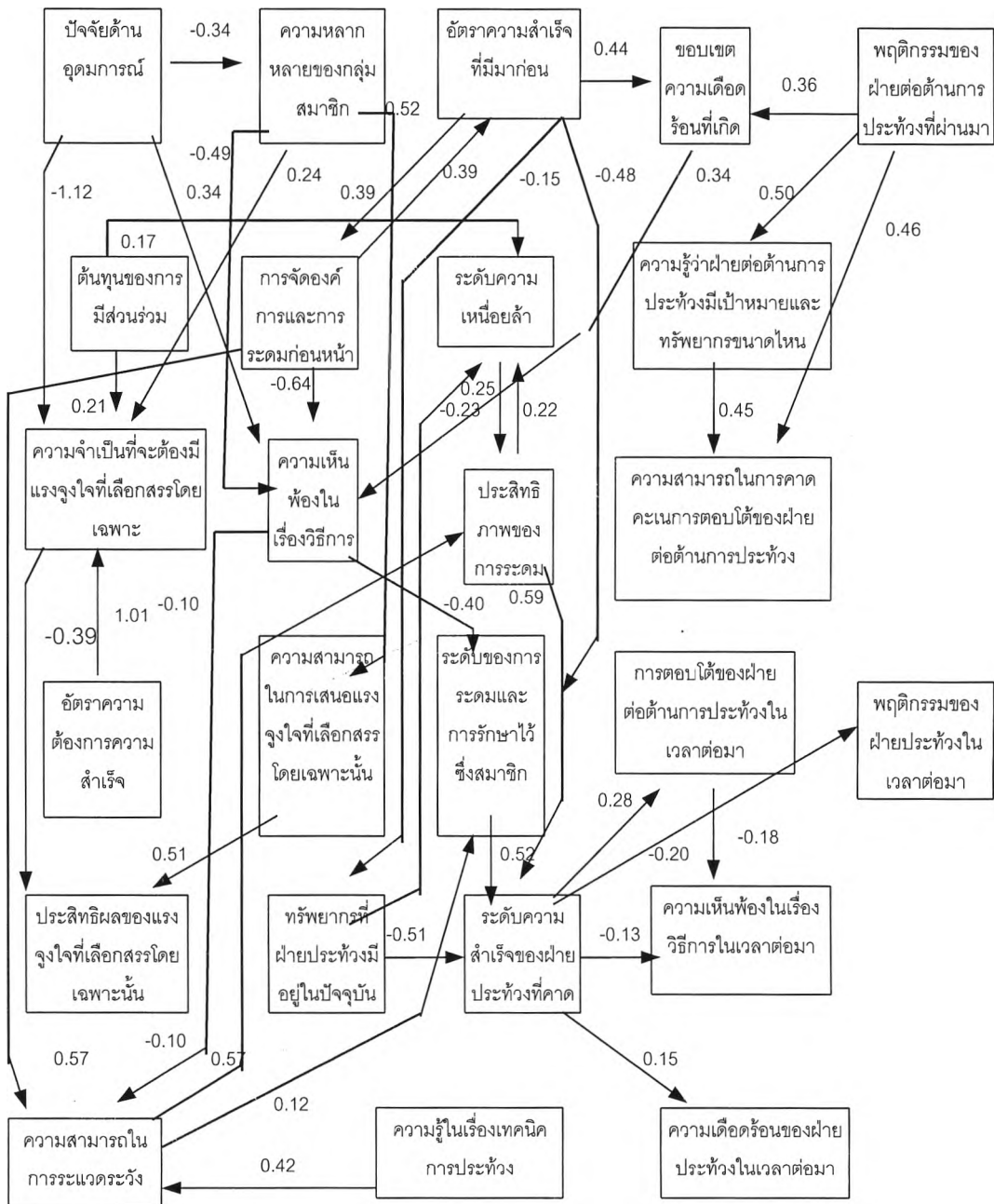
ค่าสัมประสิทธิ์เส้นอิทธิพลในตัวแบบโครงสร้าง ชุดที่สิบสี่ ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 1 ตัวคือ -0.34

ภาพที่ 5.38 แสดงความสัมพันธ์ตัวแปรที่มีนัยสำคัญได้แก่ ปัจจัยด้านอุดมการณ์ ที่มีต่อ ความหลากหลายของกลุ่มสมาชิก

จากชุดของตัวแปรที่ทำการลดรูปแล้วข้างต้น สามารถสร้างเป็น ผังตัวแบบชุดใหม่ได้ โดย แสดงเฉพาะเส้นอิทธิพลที่มีนัยสำคัญเท่านั้น ดังนี้

ภาพที่ 5.39 ตัวแบบโครงสร้างลดรูปซึ่งตัดตัวแปรที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ออกแล้ว

จากตัวแบบลดรูปที่ได้พัฒนาขึ้นแล้วนี้ เพื่อให้สามารถอ้างอิงไปยังข้อมูลเชิงประจักษ์ได้
แก้ตัวแบบเต็มรูปว่า มีความสอดคล้องกันหรือไม่ โดยการคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง
(Measure of goodness of Fit : Q)

การทดสอบ ตัวแบบลดรูปที่ได้กับตัวแบบเต็มรูปว่าจะสามารถใช้อธิบายทดแทนกันได้
หรือไม่ โดยวิธีการของสเปชท์ (Specht)¹

เมื่อ H_0 : ตัวแบบตามสมมติฐาน สอดคล้องกับข้อมูล
 H_1 : ตัวแบบตามสมมติฐาน ไม่สอดคล้องกับข้อมูล

จากสูตร

$$Q = \frac{1 - R^2_{FM}}{1 - R^2_{OM}}$$

$$W = - (N-d) \log Q$$

เมื่อ

Q = ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Measure of goodness of Fit)

W = ค่าการแจกแจงไกล์เคียง การแจกแจงไคสแควร์ สำหรับ

กลุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่

N = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

d = จำนวนของเส้นทางหรือเส้นอิทธิพล (path) ที่ลบออก

จากตัวแบบ

¹ศิริชัย กาญจนวาสี และ คณะ, การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS/pc+ สำหรับงานวิจัย
การวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมาย, พิมพ์ครั้งที่ 3 (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย : 2540), หน้า 120.

R^2_{FM} = กำลังสองของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ของเส้น
ทางในโมเดลโครงสร้างเต็มรูปแบบ

$$= 1-(1-R^2_1)(1-R^2_2)\dots(1-R^2_i)\dots(1-R^2_p)$$

R^2_{CM} = กำลังสองของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ของเส้น
ทางในโมเดลโครงสร้างลดรูป มีค่าต่ำสุดเป็น 0 และสูงสุดเป็น R^2_{FM}

$$= 1-(1-R^2_1)(1-R^2_2)\dots(1-R^2_i)\dots(1-R^2_p)$$

การคำนวณเป็นดังนี้

$$R^2_{FM} = 1-\{(1-0.79)(1-0.04)(1-0.01)(1-0.00)(1-0.02)(1-0.68)(1-0.30)(1-0.04)(1-0.34)(1-0.10)(1-0.61)(1-0.24)(1-0.13)(1-0.15)(1-0.11)(1-0.15)(1-0.53)(1-0.08)(1-0.02)(1-0.00)(1-0.70)(1-0.67)(1-0.73)\}$$

$$= 0.999953$$

$$R^2_{OM} = 1-\{(1-0.79)(1-0.04)(1-0.02)(1-0.02)(1-0.64)(1-0.29)(1-0.03)(1-0.32)(1-0.10)(1-0.61)(1-0.25)(1-0.13)(1-0.15)(1-0.15)(1-0.53)(1-0.27)(1-0.02)(1-0.70)(1-0.42)(1-0.67)(1-0.12)\}$$

$$= 0.999908$$

$$Q = 1.000045$$

$$\text{Log } Q = 0.00001954$$

$$W = -(400-14)(0.00001954)$$

$$= -0.0075424$$

ค่า ไคสแควร์ที่มี $df = 14$ มีค่า 29.14 ที่อัลฟา = .01

มีค่า 23.68 ที่อัลฟา = .05

ค่า W ที่คำนวณมีค่าน้อยกว่า ไคสแควร์จากตารางที่อัลฟา = .01

แสดงว่า ตัวแบบลดรูปที่สร้างขึ้นมานี้มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ของตัวแบบเต็มรูป หมายความว่าตัวแบบลดรูปมีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะใช้อธิบายการมีส่วนร่วมทางการเมืองของคนไทยด้วยการประหวังได้ เป็นอย่างดี

5.7 สรุป

จากการวิเคราะห์ที่ผ่านมาจะเห็นความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ทำการศึกษาทั้งเชิงปริมาณและ เชิงพรรณนา และ ยังได้ทำการเปรียบเทียบกับทฤษฎีที่มีพื้นฐานมาจากการวิจัยในต่างประเทศ เพื่อทำการสร้างทฤษฎีใหม่ที่เป็นของไทย โดยทำการสร้างตัวแบบในเชิงปริมาณขึ้น และ พยายามทำการอธิบายในเชิงพรรณนา ประกอบไปด้วย โดยมีข้อตกลงเบื้องต้นว่าเป็นการศึกษาแบบภาคตัดขวางซึ่งเป็นการศึกษาที่ให้น้ำหนัก ในเชิงปริมาณมากกว่าเชิงคุณภาพ ดังนั้นข้อจำกัดในเรื่องของความลึกซึ้งในการศึกษาเฉพาะกรณีย่อมมีน้อยลง สำหรับในบทต่อไปเป็นการสรุปการศึกษาทั้งหมด และ จะมีข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษา การมีส่วนร่วมทางการเมืองในรูปแบบการประท้วง ครั้งต่อไปเพื่อให้องค์ความรู้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น